

Dân chủ - Vận động dân chủ - 4

*Thuận theo thời mà phát triển
Chính trị là nghệ thuật của khả năng*

[Dân chủ - Vận động dân chủ \(4\)](#)

[RSF: Việt Nam giam cầm 36 nhà báo, nằm trong топ 10 trên thế giới](#)

[Blogger Nguyễn Lân Thắng bị khủng bố tinh thần trong Trại giam số 5](#)

[LHQ đánh dấu 75 năm tuyên ngôn nhân quyền](#)

[Cựu giáo viên bị bắt vì 'Lợi dụng quyền tự do dân chủ'](#)

[Việt Nam truy nã toàn quốc đối với ông Lê Quốc Anh theo Điều 117](#)

[Blogger 'chống tham nhũng' nổi tiếng Trần Minh Lợi bị bắt lần hai](#)

[Ông Nguyễn Viết Dũng: Tôi rời Việt Nam vì bị công an dọa bắt lần nữa](#)

[Blogger Đường Văn Thái được gửi thư thăm hỏi mẹ, vẫn chưa kết thúc điều tra](#)

[Gia đình nhà hoạt động Trịnh Bá Phương làm việc với Báo cáo viên đặc biệt của LHQ](#)

[Người nhà 10 tù nhân lương tâm gặp đại diện LHQ, đòi VN trả tự do, cải thiện việc giam giữ](#)

[Hà Nội: Y án ông Trịnh Bá Phương và bà Nguyễn Thi Tâm trong nước mắt thân nhân](#)

[Facebooker Phương Ngo, hay lên tiếng phản biện và chống tiêu cực, bị cấm xuất cảnh](#)

[Nhà hoạt động Nguyễn Văn Đài và làn gió dân chủ thổi từ nước Đức](#)

[Nhà hoạt động Nguyễn Tiến Trung kể về cuộc vượt thoát khỏi sự truy đuổi của an ninh VN](#)

[Nguyễn Tiến Trung: Tôi âm thầm hoạt động vẫn bị chính quyền vây bắt](#)

[Vài lời tri ân tới anh em tù hình sự trại tạm giam Hoả Lò](#)

[Các nền tảng xuyên biên giới đáp ứng hơn 90% yêu cầu chặn, gỡ tài khoản, kênh của Việt Nam](#)

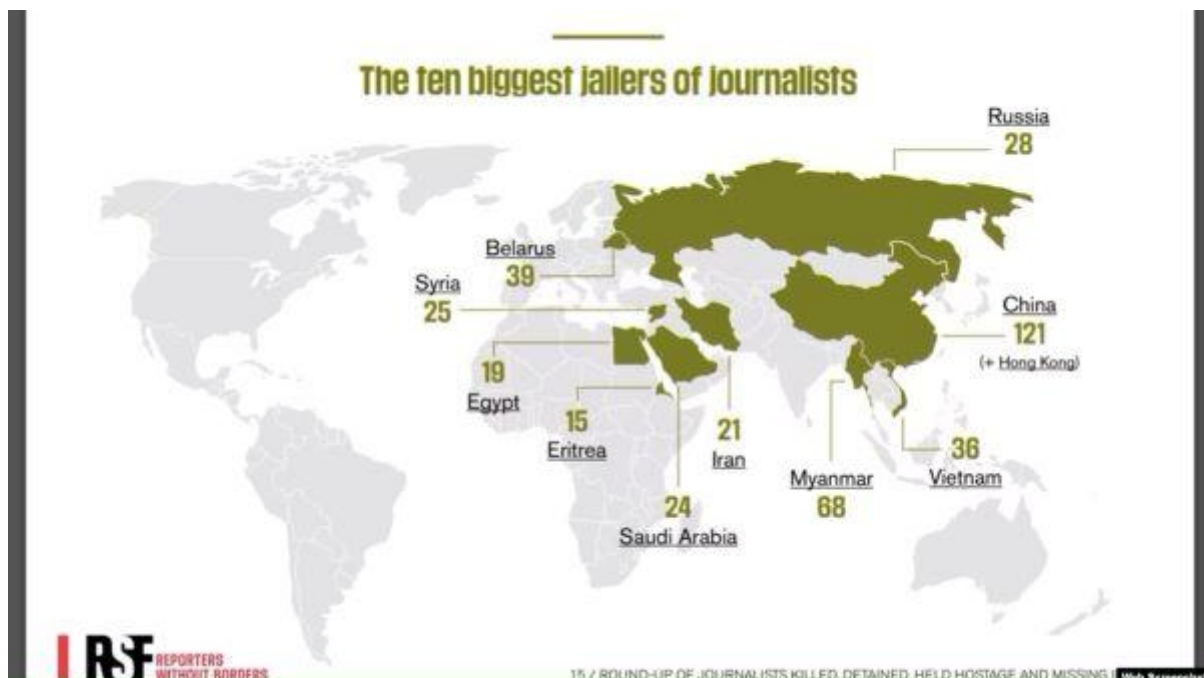
[Giọt máu ngoài sân](#)

[RSF: Việt Nam giam cầm 36 nhà báo, nằm trong топ 10 trên thế giới](#)

22/12/2023

VOA Tiếng Việt

Capture à partir de :[voatiengviet](https://voatiengviet.com)

RSF: Việt Nam nằm trong số 10 quốc gia tổng giam nhiều nhà báo nhất trên thế giới

Tổ chức Phóng viên Không biên giới (RSF) tổng kết năm 2023 cho biết hiện có đến 36 nhà báo độc lập đang bị giam cầm tại Việt Nam, trong đó có 20 blogger, khiến Việt Nam nằm trong top 10 quốc gia giam giữ nhà báo nhiều nhất trên thế giới.

Tổng kết của RSF nói rằng tại Việt Nam, Trung Quốc, Myanmar, Belarus có tất cả 264 nhà báo đang bị giam giữ trong tổng số 521 nhà báo bị giam giữ trên toàn thế giới.

Tổ chức này cũng xếp Việt Nam vào top 5 quốc gia có rủi ro cao nhất trên thế giới đối với các nhà báo.

RSF nhận định rằng chỉ có thông tin từ cơ quan của Đảng Cộng sản quản lý mới được loan tin tự do ở Việt Nam, trong khi nhà báo độc lập và các blogger thường xuyên bị chính quyền nhắm mục tiêu.

RSF nêu trường hợp của nhà báo Nguyễn Lâm Thắng, người vào tháng 4/2023 bị kết án 8 năm tù vì tội “Tuyên truyền chống nhà nước”. Ông Thắng là nhà báo bị tuyên án tù cao nhất trong năm nay tại Việt Nam.

“Sự đàn áp của Đảng cầm quyền cũng vượt ra ngoài biên giới”, RSF cho biết, đồng thời nêu trường hợp của nhà báo Đường Văn Thái, người bị bắt cóc ở Thái Lan vào tháng 4/2023, rồi sau đó lại xuất hiện ở Việt Nam và hiện đang chờ xét xử về tội “Tuyên truyền chống nhà nước”, với khung hình phạt lên đến 20 năm tù.

“Các nhà báo bị cầm tù ở Việt Nam gần như bị đối xử hèn hạ một cách có hệ thống và bị từ chối tiếp cận việc thăm khám y tế”, RSF nhận

định, nêu điển hình hai nhà báo độc lập Phạm Chí Dũng và Lê Trọng Hùng, đã tuyệt thực để phản đối điều kiện giam giữ ở trại giam.

VOA đã liên lạc Bộ Ngoại giao Việt Nam và đề nghị họ cho ý kiến về báo cáo tổng kết 2023 của RSF, nhưng chưa được phản hồi.

Trao đổi với VOA, bà Đỗ Lê Na, vợ của nhà báo Lê Trọng Hùng – người đang thụ án 5 năm tù tại trại giam số 6 ở tỉnh Nghệ An- nói về trường hợp của chồng bà tuyệt thực vào tháng 9:

“Vì vừa qua ở trại giam số 6 xảy ra quá nhiều vi phạm đến quyền lợi của tù nhân nên chồng tôi kết hợp trong vụ tuyệt thực yêu cầu họ phải thay đổi thái độ đối với tù nhân”.

Hôm 11/12, RSF lên tiếng chỉ trích chính quyền Việt Nam vì đã kết án 2 năm 6 tháng tù đối với ông Lê Minh Thế, một nhà bình luận chính trị từng đăng tải các bài viết về ô nhiễm và tranh chấp lãnh thổ ở Biển Đông, với tội danh “Lợi dụng các quyền tự do dân chủ”, cho rằng đây là “một điều luật vô lý được sử dụng rộng rãi để bức hại các nhà báo”.

Tổ chức chuyên cổ vũ cho tự do báo chí có trụ sở ở Paris kêu gọi các nền dân chủ tăng cường áp lực lên chế độ cầm quyền Việt Nam trả tự do cho ông Thế cùng với tất cả 36 nhà báo và người bảo vệ tự do báo chí khác đang bị giam cầm.

Hồi tháng 5, Việt Nam tụt hạng xuống gần chót 178/180 trong bảng xếp hạng tự do báo chí năm 2023 do RSF công bố.

Trang Công an Nhân dân của Bộ Công an Việt Nam khi ấy phản bác việc xếp hạng 2023 của RSF rằng “thiếu khách quan, sai thực tế và quy chụp” về tình hình tự do báo chí tại Việt Nam. Trang này viết: “Với cơ sở chính trị, pháp lý đã khẳng định và thực tiễn đã chứng minh quyền tự do báo chí ở Việt Nam luôn được tôn trọng, bảo đảm”.

[Blogger Nguyễn Lâm Thắng bị khủng bố tinh thần trong Trại giam số 5](#)

RFA

2023.12.19

Capture à partir de : [RFA](#)

Phóng viên ảnh Nguyễn Lâm Thắng trong cuộc biểu tình vì môi trường ở Hà Nội năm 2016
Facebook Nguyễn Lâm Thắng

[Nghe](#)

Trong nhiều tháng qua, tù nhân lương tâm Nguyễn Lâm Thắng - một blogger của Đài Á Châu Tự Do (RFA) bị khủng bố tinh thần bởi bạn tù trong Trại giam số 5, theo thông tin gia đình ông cung cấp.

Ông Nguyễn Lâm Thắng, 48 tuổi, bị Toà án Nhân dân thành phố Hà Nội kết án sáu năm tù giam và hai năm quản chế với tội danh "tuyên truyền chống Nhà nước" trong phiên sơ thẩm trong tháng 4 năm nay.

Ông không kháng cáo và sau đó bị chuyển đi thi hành án tù ở Trại giam số 5 (huyện Yên Định, tỉnh Thanh Hoá) từ ngày 15/6.

Bà Lê Bích Vượng hôm 17/12 vô thăm chồng là ông Thắng và được ông thuật lại toàn bộ sự việc. Bà nói với RFA hôm 19/12 như sau:

"Từ lúc vào đó (Trại giam số 5-PV) đến nay thì anh ấy vẫn đang bị giam ở K1. Không phải là biệt giam, tuy nhiên bị giam cùng với... lúc thì hai, lúc thì ba người khác nhưng mà trong đó thì có mấy người mà anh ấy nói là có dấu hiệu của bệnh tâm thần. Họ cứ chửi bới này nọ, rồi họ mắng mỏ thậm chí là thường xuyên mạt sát anh ấy."

Bà cho biết cả khi chồng mình nghỉ ngơi, các bạn tù cùng phòng mắng chửi, kích động ông phải đấu tranh hoặc làm đơn tố cáo quản giáo. Vì

không làm theo yêu cầu nên những người này sỉ nhục ông bằng những ngôn từ tục tĩu.

Việc chửi bới của bạn tù tác động lên tinh thần của ông rất nghiêm trọng, làm ông cảm thấy mệt mỏi và ức chế.

Trong buổi thăm gặp, sau khi nghe ông Thắng thuật lại sự việc, cả gia đình ông đã phàn nàn với cán bộ trại và đề nghị ban giám thị phải có biện pháp khắc phục như chuyển ông sang buồng khác, tuy nhiên phía trại giam cho rằng cơ sở vật chất hạn chế nên ông cần phải nhẫn nhịn.

Theo hai người từng thi hành án tù ở Trại giam số 5 cho biết, phân trại K1 là nơi giam giữ tạm thời cho tù nhân nam mới đến, sau một thời gian ngắn kéo dài vài ngày đến vài tuần thì họ bị chuyển đi các phân trại khác. Tù chính trị thường bị giam ở K3 (cho nam) và K4 (cho nữ).

Cựu tù chính trị Nguyễn Văn Điền, người từng ở trại tù này trong thời gian hơn bốn năm đến khi mãn hạn tù vào cuối tháng hai năm nay, cho RFA biết cơ sở vật chất của K1 tốt nhất trong số các phân trại ở đây, có khu thể dục thể thao cho tù nhân.

Tuy nhiên, không phải tù nhân nào cũng được hưởng các tiện nghi của khu này, ông nói.

Trong trường hợp của ông Thắng, bà Vượng không hiểu vì sao ông vẫn bị giam ở K1 trong hơn sáu tháng qua kể từ lúc bị đưa vào trại giam này.

Ông chỉ được rời khỏi buồng giam mỗi tháng một lần để gặp gia đình, thời gian còn lại bị giam trong buồng và không được đi ra khu chơi thể thao của phân trại.

Ông Thắng cũng làm đơn đề nghị được đi lao động để tránh phải ngồi trong phòng giam với không khí ngột ngạt, tuy nhiên, trại không giải quyết.

Phóng viên gọi điện thoại cho Trại giam số 5, cán bộ trực điện thoại không nêu danh tính phủ nhận các cáo buộc của ông Thắng, khẳng định trại thực hiện theo đúng quy định:

“Tất cả mọi cái đều giam theo quy định hết cả. Theo quy định chúng tôi làm theo đúng luật pháp chứ không có áy đâu. Còn có gì đấy thì các anh cứ trao đổi qua Cục C10 (Cục Cảnh sát quản lý trại giam thuộc Bộ Công an -PV) vào đấy làm việc thì chúng tôi sẽ trả lời cụ thể.”

Ông này cũng khẳng định, K1 là một phân trại của trại giam dùng để giam các tù nhân có án tù tám tháng đến chung thân, chứ không có chuyện trung chuyển ngắn hạn.

Luật sư nhân quyền Đặng Đình Mạnh cho rằng các thông tin trên chứng tỏ ông Thắng đang bị ngược đãi trong trại giam, là sự trả thù cho sự kiên cường của ông. Vị luật sư nói với RFA qua tin nhắn:

“Về phương diện pháp lý, không có quy định nào cho phép giam chung tù nhân bị thần kinh với tù nhân bình thường cả. Đồng thời, việc cấm cản các quyền lợi của tù nhân như được ra ngoài tập thể dục, trồng cây... khi họ không vi phạm nội quy trại giam cũng là bất hợp pháp.”

Người từng tham gia bào chữa cho nhiều nhà hoạt động trước khi bị buộc phải đi tị nạn chính trị ở Hoa Kỳ cho biết trên thực tế, việc giam chung người hoạt động với các tù nhân bệnh thần kinh hoặc bệnh lây nhiễm, và không cho họ hưởng các quyền lợi theo luật định là các thủ đoạn nghiệp vụ nham hiểm và rất quen thuộc của an ninh Việt Nam nhằm khuất phục tù nhân chính trị về tinh thần, hoặc trả đũa họ.

“Rõ ràng, điều này không chỉ vi phạm về chế độ giam giữ tù nhân mà còn vi phạm nhân quyền. Chúng cần bị lên án,” ông nói.

Ngoài việc bị khủng bố tinh thần và không được ra khỏi phòng giam, ông Thắng còn gặp vấn đề về tiếp cận thông tin.

Ông cho gia đình biết ông gửi thư cho gia đình từ tháng 7 và 8 nhưng cho đến nay gia đình vẫn chưa nhận được. Gia đình ông cũng nhiều lần gửi thư và sách nhưng việc kiểm duyệt mất nhiều thời gian khiến ông không được cập nhật tin tức từ gia đình, và không có sách để đọc.

Bà Vượng cho biết gia đình chuẩn bị gửi văn bản kiến nghị tới Cục cảnh sát quản lý trại giam, Viện Kiểm sát tỉnh Thanh Hoá, và Trại giam số 5 với yêu cầu làm rõ việc ông Thắng tố cáo.

Gia đình cũng đề nghị trại giam chuyển ông đến Khu K3, nơi tù nhân có điều kiện sinh hoạt chung, tập thể dục và lao động (trồng cây) theo quy định của trại.

Điều 27 của Luật Thi hành án hình sự quy định tù nhân được bảo đảm an toàn tính mạng, thân thể, tài sản, tôn trọng danh dự; được bảo đảm chế độ ăn, ở, mặc, đồ dùng sinh hoạt cá nhân, chăm sóc y tế theo quy định; gửi, nhận thư, nhận quà, tiền; đọc sách, báo, nghe đài, xem truyền hình phù hợp với điều kiện của nơi chấp hành án.

Điều 54 của luật này cũng nói tù nhân được gửi hai lá thư cho gia đình mỗi tháng, nhận sách từ gia đình.

Ông Thắng là một nhà hoạt động trực tuyến cổ súy dân chủ và nhân quyền, bảo vệ môi trường và chủ quyền quốc gia trước âm mưu bành trướng của Trung Quốc. Ông tham gia phong trào No-U phản đối đường lối bờ của Trung Quốc ở Biển Đông từ năm 2011, là phóng viên ảnh với nhiều bức ảnh đưa tin về các cuộc biểu tình ôn hoà và các hoạt động về môi trường, từ thiện...

Ông cũng có nhiều bài viết trên chuyên mục blog của RFA cũng như trên Facebook về dân chủ và nhân quyền.

Theo cáo trạng của Viện Kiểm sát thành phố Hà Nội, ông bị cho là “tàng trữ” một số cuốn sách có nội dung “chống nhà nước,” trong đó có hai cuốn “Chính trị bình dân” và “Phản kháng phi bạo lực” của nhà hoạt động nhân quyền, nhà báo Phạm Đoan Trang, người đang bị cầm tù với bản án chín năm tù giam về tội danh “tuyên truyền chống nhà nước.”

Ông cũng bị cho là tham gia vào nhiều buổi hội luận bàn tròn của BBC có nội dung “chống phá” hoặc “bôi xấu” Nhà nước Việt Nam và đăng tải 12 video lên mạng xã hội Facebook và Youtube có nội dung “xuyên tạc” chế độ.

Trước phiên xử ông, ba tổ chức quốc tế là Ân xá Quốc tế, Theo dõi Nhân quyền (HRW) và Ủy ban Bảo vệ Ký giả (CPJ) đã ra thông cáo báo chí kêu gọi Việt Nam trả tự do cho ông và các nhà hoạt động cùng nhà báo, những người đang bị giam cầm chỉ vì thực hành các quyền cơ bản một cách ôn hoà.

[LHQ đánh dấu 75 năm tuyên ngôn nhân quyền](#)

11/12/2023

Reuters

Capture à partir de : [voatiengviet](https://voatiengviet.com)

Ông Volker Turk, người đứng đầu cơ quan nhân quyền Liên Hiệp Quốc

Hôm 11/12, người đứng đầu cơ quan nhân quyền Liên Hiệp Quốc kêu gọi các nước hợp tác để đánh bại các mối đe dọa như chiến tranh và ô nhiễm tại một sự kiện kỷ niệm 75 năm Tuyên ngôn Quốc tế về Nhân quyền, điều mà có nguy cơ bị lu mờ bởi cuộc xung đột Israel-Hamas, theo Reuters.

Các bộ trưởng, nhà ngoại giao và nhà hoạt động tham dự sự kiện ở Geneva, nơi ông Volker Turk khơi dậy tinh thần mà khi LHQ mới thành lập đã thông qua tuyên bố vào tháng 12/1948, để đáp lại điều mà tài liệu gọi là “những hành động man rợ đã xúc phạm lương tâm nhân loại”.

“Tôi xem sự kiện ngày hôm nay như một lời kêu gọi hy vọng và một lời kêu gọi hành động”, ông Turk, một người Áo, nói. Ông cho biết tuyên bố này đã truyền cảm hứng cho những thành công như chấm dứt sự phân biệt chủng tộc ở Hoa Kỳ và chế độ phân biệt chủng tộc ở Nam Phi.

“Vào thời điểm có rất ít sự đoàn kết, có quá nhiều chia rẽ và tầm nhìn thiển cận, tôi coi đó là lời kêu gọi vượt qua sự phân cực”, ông Turk nói.

Nhưng ông cũng than trách về những thất bại trong cuộc đấu tranh cho nhân quyền, chẳng hạn như chiến tranh, đề cập đến “hàng triệu người phải chịu đựng đau khổ không thể chịu đựng được ở Lãnh thổ Palestine bị chiếm đóng, đặc biệt là ở Gaza, và Israel” cũng như nạn đói, sự phân biệt đối xử, đàn áp và ô nhiễm.

LHQ cho biết, chưa bao giờ trong giai đoạn sau Thế chiến II, thế giới lại chứng kiến nhiều xung đột đến vậy, với 55 cuộc hiện đang diễn ra, bao gồm cả cuộc chiến giữa các phe phái quân sự đối địch ở Sudan và việc Nga xâm chiếm Ukraine.

Trong các thông tin liên lạc về sự kiện kéo dài hai ngày, văn phòng của ông Turk tránh dùng từ “ăn mừng” khi đề cập đến ngày kỷ niệm này, thay vào đó sử dụng thuật ngữ “đánh dấu”.

Các quan chức LHQ khác tỏ ra lạc quan hơn ông Turk.

Bà Lynn Hastings, điều phối viên nhân đạo của LHQ tại Lãnh thổ Palestine bị chiếm đóng, cho biết nhân quyền đã bị tấn công hơn hai tháng sau các cuộc tấn công xuyên biên giới chết người của Hamas nhằm vào Israel vào ngày 7/10, sau đó là chiến dịch ném bom trả đũa của Israel.

“Trong năm 2023 này, tôi lẽ ra không cần phải đưa ra tuyên bố như vậy”, bà nói. “Cứ như thể chúng ta chẳng học được gì trong 75 năm qua vậy”.

Cựu giáo viên bị bắt vì ‘Lợi dụng quyền tự do dân chủ’

14/12/2023

VOA Tiếng Việt

Capture à partir de : [voatiengviet](https://www.voatiengviet.com)

Cựu giáo viên Nguyễn Thị Xuyên. Photo Nghe An TV.

Công an Thanh Hóa vừa bắt giam bà Nguyễn Thị Xuyên, cựu giáo viên cấp II từng tố cáo nhà trường sửa điểm, vì cho rằng bà dùng mạng xã hội để ‘xúc phạm’ cơ quan công quyền, và “tố cáo” cán bộ.

Trang Công an Thanh Hóa hôm 13/12 cho biết bà Nguyễn Thị Xuyên, 49 tuổi, gần đây sử dụng mạng xã hội để đăng tải, chia sẻ các thông tin “sai sự thật, chưa được kiểm chứng xúc phạm danh dự, nhân phẩm của nhiều tổ chức, cá nhân gây hoang mang, ảnh hưởng xấu trong dư luận Nhân dân”.

Bà Xuyên, một cựu giáo viên dạy văn, bị Cơ quan Cảnh sát điều tra Công an huyện Hậu Lộc khám xét nơi ở và thu giữ 3 điện thoại di

động, 1 laptop, một bộ đồ nghề dùng để livestream và một số tài liệu khác, truyền thông địa phương cho biết.

Bà Xuyên từng làm đơn tố cáo một số cán bộ huyện Hậu Lộc, trong đó các nội dung tố cáo “có đúng, có sai” và những vấn đề “tố cáo đúng”, các cơ quan chức năng đã “xử lý nghiêm” theo quy định, trang Tuổi Trẻ Thủ đô cho biết.

Nữ giáo viên này “ngày càng quá đà, không tập trung nhiệm vụ giảng dạy mà sa đà vào việc kiện tụng, tố cáo sai sự thật, không hoàn thành nhiệm vụ giảng dạy” nên tháng 1/2023 đã bị Trường THCS Ngư Lộc chấm dứt hợp đồng.

Tuy nhiên, tạp chí điện tử Giáo dục Việt Nam, dẫn lời bà Nguyễn Thị Xuyên khi ấy nói rằng bà bị nhà trường “đơn phương chấm dứt hợp đồng không thỏa đáng”.

Nội dung tố cáo việc ban giám hiệu trường này sửa điểm đánh giá học kỳ 2 năm học 2020 - 2021 của học sinh, sau đó phòng Giáo dục huyện điều tra và phát hiện có 45 người sửa điểm và 2.118 con điểm được sửa, xóa.

Chính quyền Việt Nam thường sử dụng điều luật ‘Lợi dụng quyền tự do dân chủ’, Điều 331 Bộ Luật Hình sự, để bắt bớ giới bất đồng chính kiến và những người chỉ trích quan chức nhà nước trên mạng xã hội.

Hôm 11/12, tổ chức Phóng viên Không Biên giới (RSF) chỉ trích Việt Nam vì đã kết án ông Lê Minh Thế, một nhà bình luận chính trị từng đăng tải các bài viết về ô nhiễm và tranh chấp lãnh thổ ở Biển Đông, hai năm rưỡi tù theo Điều 331.

Cơ quan Nhân quyền LHQ và các tổ chức nhân quyền nói rằng điều luật này, cùng với “Tuyên truyền chống nhà nước” là công cụ để Việt Nam bịt miệng các tiếng nói bất đồng, điều mà Hà Nội bác bỏ.

Việt Nam truy nã toàn quốc đối với ông Lê Quốc Anh theo

Điều 117

30/11/2023

VOA Tiếng Việt

Capture à partir de : [voatiengviet](https://www.voatiengviet.com)

Công an Tiền Giang phát lệnh truy nã đối với Lê Quốc Anh, ngày 28/11/2023. YouTube Bao Tuổi Trẻ.

Công an tỉnh Tiền Giang ra lệnh truy nã đặc biệt đối với ông Lê Quốc Anh với cáo buộc “Tuyên truyền chống nhà nước” theo Điều 117 Bộ Luật Hình sự, một điều luật bị quốc tế lên án như là công cụ được chính quyền sử dụng để trấn áp và bắt bớ những tiếng nói bất đồng.

Truyền thông Việt Nam hôm 28/11 đồng loạt loan tin về lệnh truy nã đối với ông Lê Quốc Anh, 32 tuổi, nói rằng trong thời gian Cơ quan An ninh đang tiến hành điều tra thì ông Anh đã trốn khỏi địa phương.

Thông tin truy cập từ Văn phòng Cảnh sát Điều tra của Bộ Công an cho biết lệnh truy nã đặc biệt đối với Lê Quốc Anh được áp dụng toàn quốc.

Trang Ấp Bắc, cơ quan truyền thông của đảng bộ tỉnh Tiền Giang, đăng một quyết định truy nã đối với ông Quốc Anh được Cơ quan An ninh Điều tra thuộc Công an tỉnh ký vào ngày 25/8/2023. Không rõ vì sao quyết định này phải mất hơn 3 tháng mới được công bố.

Trước đó, cũng cơ quan này đã ra quyết định khởi tố ông Quốc Anh vào ngày 5/7/2023 với cùng tội danh, và rằng quyết định này được Viện Kiểm sát nhân dân cùng cấp phê chuẩn, vẫn theo truyền thông nhà nước.

Vào tháng 3/2023, ông Lê Quốc Anh bị câu lưu 15 ngày sau khi bị công an gửi giấy mời “làm việc” và khám xét nhà mà không có lệnh bắt

hay lệnh khám xét, theo trang Facebook của luật sư Nguyễn Văn Miếng, người được gia đình mời để can thiệp việc bắt giữ khi ấy.

Theo luật sư Miếng, ông Quốc Anh là một kỹ thuật viên đồ họa vi tính và là một người bán truyện tranh trên mạng.

“Có gì đó khuất tất, mờ ám trong việc này. Phải chăng Lê Quốc Anh đã “mất tích” trong quá trình điều tra của Cơ quan An ninh điều tra và đây chỉ là thủ thuật để phủi tay?”, Luật sư Miếng đặt nghi vấn về việc công bố quyết định truy nã sau khi ký hơn 3 tháng.

Điều 117 BLHS về “Tuyên truyền chống nhà nước”, thuộc hệ tội danh “An ninh quốc gia”, bị Liên Hiệp Quốc và các quốc gia phương Tây lên án vì được chính quyền Việt Nam hình sự hóa như là công cụ để bịt miệng những nói ôn hòa.

Các nhà hoạt động đang bị chính quyền Việt Nam truy nã theo Điều 117 bao gồm Nguyễn Thị Thùy ở Thừa Thiên Huế, Sùng A Minh và Vừ A Nính ở Điện Biên, theo dữ liệu của Văn phòng Cảnh sát Điều tra.

Theo tổ chức Freedom House có trụ sở tại Hoa Kỳ, tự do Internet vẫn bị hạn chế ở Việt Nam với việc Chính phủ tiếp tục thực thi các biện pháp kiểm soát nghiêm ngặt đối với môi trường trực tuyến và đưa ra các quy định hà khắc để xử phạt các nhà hoạt động và người dân thường vì các bài viết và bình luận của họ giữa lúc quyền tự do ngôn luận, tự do tôn giáo và hoạt động xã hội dân sự bị “hạn chế chặt chẽ”.

Chính quyền và truyền thông nhà nước Việt Nam thường xuyên bác bỏ các cáo buộc vi phạm quyền tự do ngôn luận, tự do phát biểu, nói rằng họ chỉ bắt giam và xử phạt những ai “vi phạm pháp luật”.

Blogger ‘chống tham nhũng’ nổi tiếng Trần Minh Lợi bị bắt lần hai

01/12/2023

VOA Tiếng Việt

Capture à partir de :[voatiengviet](https://www.voatiengviet.com)

Ông Trần Minh Lợi, chủ Facebook "Diệt giặc nội xâm". Ảnh: Facebook Trần Minh Lợi.

Chủ trang Facebook “Diệt giặc nội xâm” nổi tiếng một thời, ông Trần Minh Lợi, lại bị chính quyền Việt Nam bắt tạm giam hôm 1/12 với cáo buộc “Lợi dụng các quyền tự do dân chủ xâm phạm lợi ích của Nhà nước, quyền, lợi ích hợp pháp của tổ chức, công dân”, không lâu sau khi ông được trả tự do vào năm 2020.

Truyền thông Việt Nam cho hay Công an tỉnh Đắk Lắk đã thực hiện khám xét nơi ở và thi hành lệnh bắt tạm giam ông Trần Minh Lợi, 55 tuổi, trú ở xã Ea B'Hóck, huyện Cư Kuin, tỉnh Đắk Lắk, hôm 1/12 và cáo buộc ông thường xuyên phát trực tiếp trên mạng xã hội nhiều nội dung sai sự thật, xuyên tạc.

Ông Lợi trước đây được biết tiếng khi lập trang Facebook “Diệt giặc nội xâm” vào năm 2016. Trang mạng xã hội này đã thu hút nhiều người theo dõi vì đăng các tài liệu, chứng cứ tố cáo các hành vi sai phạm, nhận hối lộ của nhiều cán bộ, công chức.

Tuy nhiên, sau đó vào tháng 3/2016, ông Lợi bị Công an tỉnh Đắk Nông bắt để điều tra với cáo buộc “đưa hối lộ”. Tháng 3/2017, TAND tỉnh Đắk Nông tuyên phạt ông Lợi 4 năm 6 tháng tù về tội danh này, mặc dù ông liên tục kêu oan và nói chỉ đấu tranh chống tệ nạn tham nhũng.

VnEpress dẫn lời cơ quan điều tra của Việt Nam nói sau khi ra tù vào năm 2020, ông Lợi đã lập Facebook Trần Minh Lợi và công ty tư vấn nhận hỗ trợ pháp lý cho nhiều người dân. Ông thường xuyên livestream nói về những vụ mà ông nhận hỗ trợ, hoặc khi làm việc với

cơ quan chức năng. Nhà chức trách Việt Nam cáo buộc những nội dung ông Lợi phát trên mạng xã hội là “không đúng, xuyên tạc, xâm phạm lợi ích của Nhà nước”.

Việt Nam bị xếp gần cuối bảng, đứng thứ 178/180 quốc gia và vùng lãnh thổ, trong Chỉ số Tự do Báo chí Thế giới 2023 của tổ chức Phóng viên Không biên giới vì tình trạng trấn áp, giam cầm các nhà báo, bloggers, những cây viết tự do. Nhiều tổ chức nhân quyền quốc tế cáo buộc Việt Nam trong những năm qua đã gia tăng sử dụng Điều luật 331 với những quy định mơ hồ về tội “Lợi dụng quyền tự do, dân chủ” để bóp nghẹt những tiếng nói bất đồng và bắt giam những người lên tiếng bênh vực cho tự do, dân chủ.

[Ông Nguyễn Viết Dũng: Tôi rời Việt Nam vì bị công an dọa bắt lần nữa](#)

04/12/2023

VOA Tiếng Việt

Capture à partir de :[voatiengviet](https://voatiengviet.com)

Ông Nguyễn Viết Dũng.

Cựu tù nhân Nguyễn Viết Dũng cho VOA biết rằng ông đã phải rời khỏi Việt Nam vì đối mặt với những khó khăn của quy định án quản chế tại

Nghệ An, bị mời “làm việc” vì các bài đăng gần đây trên Facebook, và bị đe dọa tổng giam lần thứ ba.

“Hiện tôi đã rời khỏi Việt Nam được một thời gian. Lý do tôi rời khỏi Việt Nam là nhà cầm quyền gây khó khăn cho tôi trong vấn đề đi khám chữa bệnh, đặt ra rất nhiều rào cản và đe dọa sẽ bắt giữ lần thứ ba”, ông Dũng nói với VOA hôm 29/11, nhưng không tiết lộ địa phương ông đang lưu trú vì lý do an toàn.

Sau khi mãn hạn 6 năm tù vào tháng 9/2023, ông Dũng tiếp tục chịu án quản chế 5 năm vì cáo buộc “Tuyên truyền chống nhà nước”, theo đó hàng tháng ông phải đến trình diện với chính quyền địa phương.

Ông Dũng cho biết về nội dung lần trình diện vào tháng 11/2023:

“Tôi cảm thấy khá bất an khi PA02- Cơ quan An ninh Điều tra tỉnh – bước vào và làm việc với tôi. Họ đặt lên bàn những bài viết mà tôi đã đăng tải trên trang Facebook cá nhân trong thời gian vừa rồi, cộng với những bài mà bạn bè tôi viết nhưng có tag tên tôi và hiển thị trên trang Facebook cá nhân cũng được họ in ra và đặt lên bàn. Những bài đăng đó có nội dung cũng khá ôn hòa nhưng cũng bị họ đặt trên bàn và bắt tên ký xác nhận là tôi “có đăng tải các bài viết” lên trang Facebook cá nhân.

“Khi họ làm việc họ cũng nói những lời mà theo tôi là ngôn ngữ đe dọa. Họ nói rằng tôi muốn đi khám chữa bệnh, ổn định cuộc sống, tìm công ăn việc làm mà tôi cứ “đăng tải liên tục trên Facebook thế này và cứ trả lời báo đài” - mà họ gọi là “phản động” thì “chúng tôi làm sao xét duyệt cho anh được?”.

VOA đã liên lạc Công an tỉnh Nghệ An, công an huyện Yên Thành để tìm hiểu về cáo buộc ông bị chính quyền “làm việc” về các bài đăng trên Facebook, và đe dọa như trên, nhưng chưa được phản hồi.

Trong một phiên xử vào tháng 4/2018, ông Dũng bị tuyên 7 năm tù và 5 năm quản chế, sau đó vào tháng 8/2018, mức án giảm xuống còn 6 năm tù và 5 năm quản chế về hành vi “Tuyên truyền chống Nhà nước” theo Điều 88 Bộ Luật Hình sự.

“Khi rời khỏi Việt Nam tôi cũng lường trước rằng sẽ trải qua rất nhiều khó khăn. Tuy nhiên, đứng trước hai sự lựa chọn: thứ nhất, bị bắt giữ trở lại rồi bị vào tù với bản án khá lâu như lời họ đe dọa tôi và, thứ hai,

buộc phải rời khỏi Việt Nam. Lúc đó tôi buộc phải chọn ra đi...”, nhà hoạt động 37 tuổi nói với VOA.

Ông Dũng cho biết thêm rằng kể từ khi ông rời khỏi Việt Nam, chính quyền địa phương thường xuyên đến sách nhiễu gia đình ông:

“Vừa rời, gia đình tôi phải chịu rất nhiều áp lực và sau khi nhà cầm quyền biết rằng tôi đã rời khỏi nơi cư trú họ phiền nhiễu gia đình tôi liên tục và hầu như ngày nào cũng đến, có lúc chỉ có cơ quan cấp xã đến, có lúc có cả công an cấp huyện và nhiều khi có công an cấp tỉnh đến...”

Hồi năm 2015, ông Dũng từng bị tuyên 15 tháng tù vì tội “Gây rối trật tự công cộng,” theo Điều 245 của Bộ Luật hình sự, sau khi tham gia tuần hành bảo vệ cây xanh ở Hà Nội.

Theo pháp luật Việt Nam, quản chế là “buộc người bị kết án phạt tù phải cư trú, làm ăn sinh sống và cải tạo ở một địa phương nhất định dưới sự kiểm soát, giáo dục của chính quyền và nhân dân địa phương”. Án này thường được áp dụng đối với người phạm tội xâm phạm “an ninh quốc gia”, theo đó, trong thời gian quản chế, người bị kết án không được tự ý ra khỏi nơi cư trú, bị tước một số quyền công dân.

Chính quyền Việt Nam phát lệnh truy nã đối với những cựu tù nhân chính trị mà họ cho rằng đã “rời khỏi địa phương và không chấp hành án quản chế”. Một số nhà hoạt động hiện đang bị Việt Nam truy nã vì lý do này như Lê Văn Sơn, Thái Văn Dung, Trần Minh Nhật.

[**Blogger Đường Văn Thái được gửi thư thăm hỏi mẹ, vẫn chưa kết thúc điều tra**](#)

Capture à partir de : [vietnamese](#)

Blogger Đường Văn Thái trước khi bị mất tích ở Thái Lan
Fb Thái Văn Đường

[Nghe](#)

Ông Đường Văn Thái được gửi thư thăm hỏi mẹ trong khi ông vẫn đang bị điều tra về cáo buộc “tuyên truyền chống nhà nước” theo Điều 117 của Bộ luật Hình sự.

Blogger Đường Văn Thái, được nhiều người biết đến với tên Thái Văn Đường, chuyên đưa tin về tham nhũng và đấu đá nội bộ của ban lãnh đạo cấp cao của Đảng Cộng sản Việt Nam, bị mất tích vào ngày 13/4 khi đang xin tị nạn chính trị ở Thái Lan và đã được phỏng vấn để đi định cư ở một nước thứ ba.

Hơn hai tháng sau, Cơ quan An ninh điều tra của Bộ Công an Việt Nam thông báo cho gia đình biết, ông đã bị bắt từ ngày 14/4 và đang bị giam giữ ở Trại tạm giam B14 của bộ tại huyện Thanh Trì (Hà Nội).

Bà Dương Thị Lự, mẹ của ông Thái, cho Đài Á Châu Tự Do (RFA) biết bà đã được Cơ quan An ninh điều tra mời qua điện thoại đến trụ sở của cơ quan này vào ngày 03/11 để nhận thư của con trai.

Bà nói với RFA trong ngày 05/11:

“Con hỏi thăm mẹ đau đầu gối đã khỏi chưa, ho đã đỡ chưa. Con không về được thì con hỏi thăm sức khỏe của mẹ. Ở trong này con cũng được ăn uống đàng hoàng, không có vấn đề gì. Mẹ không phải lo cho con, bây giờ mẹ già rồi. Mẹ không phải lo cho con, con ở trong này cũng đầy đủ thế này thế kia.”

Người mẹ 75 tuổi nhận ra nét chữ và chữ ký của con trai trong bức thư nhưng hoài nghi về tình trạng thực sự của con mình. Khi bà đọc xong, phía công an không cho mang về kể cả bản sao và thu hồi lại bức thư.

Bà đề nghị gặp con trai nhưng phía an ninh từ chối viện dẫn "đang trong giai đoạn điều tra," viên an ninh này cũng trấn an bà Lưu, khẳng định phía cơ quan chức năng và ông Thái đang kết hợp nhau để điều tra, nói ra sự thật của vấn đề.

Gia đình cũng chưa thuê mướn luật sư do vẫn chưa kết thúc giai đoạn điều tra.

Phóng viên gọi điện cho Cơ quan An ninh điều tra để hỏi về tình trạng hiện tại của blogger Đường Văn Thái, tuy nhiên người trực điện thoại từ chối cung cấp thông tin.

Thông thường, trong các vụ án về an ninh quốc gia, bị can không được liên lạc với gia đình trong thời gian điều tra. Có nhiều trường hợp họ chỉ được gặp luật sư không lâu trước ngày xử án, và gặp gia đình sau khi kết thúc phiên tòa sơ thẩm.

Ông Đường Văn Thái sang tị nạn chính trị ở Thái Lan từ năm 2018 và đã được Văn phòng Cao uỷ về người tị nạn của Liên Hiệp quốc ở Bangkok cấp quy chế tị nạn. Ngay trước khi bị mất tích ở khu vực gần nhà trọ ở Thanyaburi, tỉnh Pathum Thani, ông đã được phỏng vấn để đi định cư ở nước thứ ba.

Báo chí nhà nước sau đó đưa tin cho rằng, người đàn ông tên Đường Văn Thái đã xâm nhập qua biên giới trái phép vào Việt Nam và bị công an xã Sơn Kim 1, huyện Hương Sơn, tỉnh Hà Tĩnh bắt giữ để điều tra.

Hai tháng sau, Cơ quan An ninh điều tra gửi thông báo gia đình nói ông Đường Văn Thái "*đã có hành vi: Thu thập thông tin, tài liệu để biên tập, viết bài, quay video clip có nội dung vi phạm pháp luật, phát tán trên mạng Internet, phạm vào Điều 117 Bộ luật Hình sự.*"

Thông báo không nêu thông tin cụ thể ông này bị bắt giam khi nào và từ đâu.

Vẫn theo văn bản ký ngày 05/7 bởi Thiếu tướng Trần Thanh - Phó thủ trưởng Cơ quan an ninh điều tra, ông sẽ bị tạm giam đến ngày 12/8. Tuy nhiên, cho tới nay gia đình không nhận được văn bản gia hạn điều tra.

Theo Luật tạm giữ tạm giam, thời hạn tạm giam có thể kéo dài bốn tháng đối với vụ án rất nghiêm trọng, được gia hạn hai lần, mỗi lần không quá bốn tháng.

Hàng trăm video các bài nói chuyện được ông Đường Văn Thái phát trên các nền tảng mạng xã hội như YouTube và Facebook đã không còn ngay sau khi ông bị mất tích.

Nhiều tổ chức nhân quyền quốc tế như Theo dõi Nhân quyền (HRW), Phóng viên Không Biên giới (RSF) và Ủy ban Bảo vệ Ký giả (CPJ) cho rằng ông bị bắt cóc bởi lực lượng an ninh Việt Nam và đưa về Hà Nội, giống như trường hợp blogger Trương Duy Nhất của RFA ở Bangkok trong năm 2019 hay cựu quan chức dầu khí Trịnh Xuân Thanh ở Berlin năm 2017.

[Gia đình nhà hoạt động Trịnh Bá Phương làm việc với Báo cáo viên đặc biệt của LHQ](#)

6 tháng 11 2023

Capture à partir de :[BBC](#)

Nguồn hình ảnh, Trinh Ba Khiem
Trịnh Bá Tư (trái), Trịnh Bá Phương, Cán Thị Thêu

Vợ của nhà hoạt động Trịnh Bá Phương cho BBC hay hôm 6/11 rằng gia đình vừa có buổi làm việc với Báo cáo viên đặc biệt của Liên Hiệp Quốc để phản ánh về tình trạng của ba người thân trong tù và yêu cầu trả tự do cho họ.

Bà Đỗ Thị Thu, vợ của ông Trịnh Bá Phương nói với BBC rằng, bà cùng bố và em chồng hôm 3/11 đã có buổi nói chuyện trực tuyến với

báo cáo viên đặc biệt của Liên Hiệp Quốc về Quyền Phát triển, ông Surya Deva.

Ông Surya Deva được bổ nhiệm làm Báo cáo viên đặc biệt trong thời hạn ba năm kể từ ngày 1/5/2023. Theo Văn phòng Cao ủy Nhân quyền LHQ, ông Deva sẽ có chuyến thăm theo lời mời của Chính phủ Việt Nam từ ngày 6-15/11/2023.

Từ ngày 6 đến ngày 15 tháng 11 năm 2023, Báo cáo viên đặc biệt về quyền phát triển sẽ có chuyến thăm quốc gia tới Việt Nam theo lời mời của Chính phủ. Mục tiêu của chuyến đi này đánh giá tiến trình của quyền phát triển ở Việt Nam và đưa ra các khuyến nghị cho Chính phủ Việt Nam, để thực hiện Mục tiêu Phát triển Bền vững (SDGs) và thúc đẩy hiện thực hóa quyền phát triển.

Văn phòng Cao ủy Nhân quyền LHQ viết rằng, chuyến đi của ông Dave hy vọng ghi nhận được những ý kiến đóng góp để ông có thể đưa ra khuyến nghị cho Chính phủ trong một báo cáo sẽ được trình lên Hội đồng Nhân quyền vào tháng 9 năm 2024.

Trong buổi làm việc trước khi ông Dave đến Việt Nam, gia đình bà Thu đã kiến nghị lên LHQ về việc trả tự do cho ba người thân trong gia đình bà "vì những gì họ làm đều phù hợp với Tuyên ngôn Nhân quyền Phổ quát và Công ước Quốc tế về các quyền Dân sự và Chính trị của Liên Hiệp Quốc."

Nếu ba người họ phải chịu án dài, bà Thu hy vọng chính quyền Việt Nam sẽ cải thiện điều kiện giam giữ những người thân trong gia đình bà cũng như các tù nhân lương tâm (TNLT) khác.

"Tôi mong mẹ chồng, em chồng và chồng tôi được phép chăm sóc y tế, được gia đình gửi thêm khẩu phần ăn. Nếu nhà nước không đủ sức chăm sóc chu đáo cho tù nhân lương tâm, thì mong họ sẽ được chuyển về trại giam gần nhà," bà Thu nói với BBC.

Trước đó, ngày 30/10, gia đình bà Thu đã làm đơn tố cáo việc chồng bà bị đánh đập và cùm chân tại Trại giam An Điền (Quảng Nam) vì cầm biểu ngữ phản đối việc TNLT bị đối xử vô nhân đạo. Bà Thu cho biết, ông Phương trước đó từng bị cưỡng bức vào trại tâm thần. Còn mẹ chồng bà bị cho giam chung với người nhiễm HIV.

[Đài Quan sát Bảo vệ Người Hoạt động Nhân quyền](#), một liên minh của Liên đoàn Nhân quyền Quốc tế (FIDH) và Tổ chức Thế giới Chống Tra

tấn (OMCT) cũng ra thông cáo báo chí, yêu cầu Nhà nước Việt Nam điều tra cáo buộc tra tấn nhà hoạt động Trịnh Bá Phương trong thời gian tạm giam ông.

Phỏng vấn Đỗ Thị Thu và Trịnh Thị Thảo về gia đình Cán Thị Thêu, Trịnh Bá Phương.

Bà Thu cho biết, gia đình một người đi tù đã khó khăn, gia đình bà có tối tận ba người và mỗi người bị giam một chỗ khác nhau nên việc thăm nuôi có nhiều khó khăn.

"Mẹ chồng tôi bị giam ở Thanh Hóa, cách nhà 70 cây số, em Trịnh Bá Tư bị giam ở Nghệ An, cách nhà 260 cây số, còn chồng tôi bị giam xa nhất, cách khoảng 1.000 cây số. Tôi thì vướng con nhỏ nên không thể thăm nuôi anh thường xuyên. Bố tôi mỗi tháng khi thăm em Tư thì đi bằng xe máy, chạy từ 10 giờ đêm cho tới tận 6, 7 giờ sáng hôm sau mới tới nơi. Vì em Tư ở Trại số 6 khét tiếng về việc đối xử khắc nghiệt với tù nhân nên gia đình cũng không yên tâm," bà Thu nói.

Dù Việt Nam đã ký Công ước chống tra tấn vào 07/11/2013 và Quốc hội Việt Nam đã phê chuẩn công ước vào ngày 28/11/2014 nhưng tình trạng tù nhân bị ngược đãi vẫn được phản ánh khá nhiều. Sau cái chết của TNLT Đỗ Công Dương vào 2/8/2022, gia đình của 27 TNLT khác đã có thư ngỏ gửi các tổ chức quốc tế và chính quyền Việt Nam, kêu gọi khám chữa bệnh cho những tù nhân này.

Hồi tháng 10/2021 và sau đó là tháng 9/2022, gia đình bà Thu cũng đã liên tục làm đơn kêu cứu và tố cáo việc ông Trịnh Bá Tư bị đánh đập, tra tấn, có lúc phải nhập viện để điều trị. Thời điểm đó, một số tổ chức như Ân xá Quốc tế và Đài Quan sát Bảo vệ Người hoạt động Nhân quyền cũng đã ngay lập tức lên tiếng và cáo buộc chính quyền Việt Nam có hành vi tra tấn đối với ông Trịnh Bá Tư.

Nhà hoạt động Trịnh Bá Tư 'bị đánh đập' và 'tuyệt thực': Gia đình kêu cứu Ông Đỗ Công Dương chết trong tù và lời kêu gọi 'quyền chữa bệnh' cho tù nhân

Nguồn hình ảnh, FB TRỊNH BÁ PHƯƠNG

Nhà hoạt động Trịnh Bá Phương gặp bà Michele Roulbet, trưởng bộ phận nội chính, Phòng chính trị của ĐSQ Hoa Kỳ tại Việt Nam tại Hà Nội, hôm 06/2/2020 về vụ Đồng Tâm

Gia đình bốn người đi tù

Gia đình nhà hoạt động Trịnh Bá Phương là một gia đình thuần nông dân, sống ở Dương Nội, Hà Nội, bị mất đất sau khi chính quyền tịch thu cho 'dự án phát triển đô thị' vào năm 2008.

Sự kiện ấy đã khiến một gia đình nông dân lam lũ trở thành những nhà hoạt động vì quyền lợi đất đai cho bà con Dương Nội.

Sau đó, gia đình ông dần lên tiếng về dân chủ, nhân quyền.

Mẹ ông là bà Cán Thị Thêu đã từng hai lần ngồi tù và đây là lần thứ ba bà Thêu chịu án tù. Lần đầu là vào năm 2014, hai vợ chồng bà bị bắt vì tội "Chống người thi hành công vụ" với mức án 15 tháng tù.

Ra tù, bà Thêu tiếp tục biểu tình phản đối nạn cưỡng chế đất. Bà cũng tham gia vào các cuộc biểu tình vì môi trường, dân chủ, và ủng hộ các nhà hoạt động khác. Những hoạt động này đã khiến bà bị bắt vô tù lần hai vào năm 2016 vì tội "gây rối trật tự" với mức án 20 tháng tù giam.

Ra tù năm 2018, bà Thêu nói mình từ 'nhà tù nhỏ trở về nhà tù lớn', và tuyên bố đấu tranh đến cùng vì dân chủ và quyền của người dân mất đất.

Hai người con trai của bà là Trịnh Bá Phương và Trịnh Bá Tư cũng tham gia cùng mẹ. Tới tháng 1/2020, trước sự kiện Đồng Tâm, dẫn đến cái chết của ông Lê Đình Kinh và ba viên cảnh sát, gia đình bà Thêu là một trong những người tiên phong trong việc cung cấp thông tin về sự việc cho báo chí trong và ngoài nước.

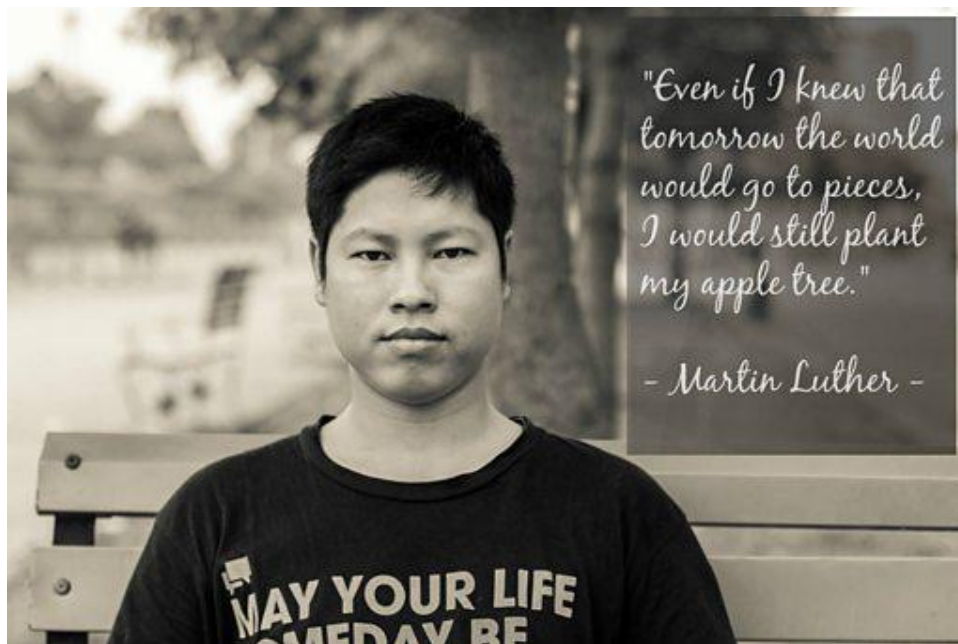
[Gia đình nhà hoạt động Trịnh Bá Phương bị bắt](#)
[Vì vụ Đồng Tâm, Trịnh Bá Phương 10 năm tù, Nguyễn Thị Tâm 6 năm tù](#)
[Xử bà Cán Thị Thêu và con trai: Tòa phúc thẩm y án 8 năm tù](#)

Tháng 6/2020, bà Thêu và hai người con trai Trịnh Bá Phương, Trịnh Bá Tư bị bắt với cáo buộc "Tuyên truyền chống nhà nước".

Bà Cán Thị Thêu và ông Trịnh Bá Tư bị kết án mỗi người tám năm tù giam, 5 năm quản chế. Trong một phiên xử khác, ông Trịnh Bá Phương bị kết án 10 năm tù giam, 5 năm quản chế.

Khi ông Phương bị bắt, con trai đầu lòng chỉ mới lên hai tuổi và bé thứ hai chỉ vừa chào đời được bốn ngày. Bà Thu nói rằng, 27 tháng sau khi ông bị bắt giữ, gia đình mới được thăm nuôi, điều này đồng nghĩa thời gian ngồi tù của ông Phương đã dài hơn thời gian bên vợ và con.

Tổ chức nhân quyền ở Mỹ, Human Rights Watch (HRW), gọi bà Thêu, ông Tư và ông Phương là "nhà hoạt động dân chủ" và trong các phiên xét xử ba nhà hoạt động này, HRW cũng lên tiếng kêu gọi chính quyền Việt Nam thả tự do cho họ và ngưng những phiên tòa kangaroo - ý nói lối xử bỏ túi.

['Tập kích Đồng Tâm' qua lời kể của Trịnh Bá Phương :](#)

Nhân quyền Việt Nam

Theo báo cáo về sự trả đũa năm 2023 do Tổng Thư ký Liên Hiệp Quốc công bố ngày 19/9, không gian hoạt động cho các tổ chức xã hội dân sự Việt Nam đã bị thu hẹp, dưới sự kiểm soát ngày càng mạnh tay từ chính phủ.

Theo Human Rights Watch, Việt Nam đang giam giữ hơn [160 tù nhân chính trị](#). Chỉ tính riêng trong tám tháng đầu năm nay, đã có 15 người bị kết án.

Mới đây, ngày 2/11, Ủy ban Bảo vệ Ký giả (CPJ), Freedom House và Robert F. Kennedy Human Rights đã gửi một báo cáo chung lên Liên Hiệp Quốc. Nội dung báo cáo mô tả rõ “cách đối xử tàn nhẫn, vô nhân đạo hoặc hạ nhục” của chính quyền Việt Nam đối với các nhà báo và người bảo vệ nhân quyền, bao gồm việc giam giữ tùy tiện và kéo dài trước khi xét xử, cũng như các biện pháp biệt giam trong 5 năm qua kể từ kỳ Kiểm điểm Định kỳ Phổ quát vào năm 2019.

[Các tổ chức quốc tế kêu gọi bảo vệ nhà báo VN trước kỳ kiểm điểm nhân quyền](#)

Theo CPJ, Việt Nam được xếp là một trong những nước bỏ tù các nhà báo nhiều nhất thế giới, với ít nhất 21 người ngồi tù tính đến ngày 1/12/2022 và cũng nhắc đến việc các nhà báo bị tra tấn, ngược đãi cũng như không được chăm sóc y tế trong tù.

Chính phủ Việt Nam cũng được cho là đang đàn áp các tổ chức phi chính phủ có giấy phép và hoạt động về những vấn đề như môi trường.

Việc bỏ tù nhà hoạt động Đặng Đình Bách, Nguyễn Thị Khanh, Mai Phan Lợi và Bạch Hùng Dương trong hai năm 2021, 2022 được các nhà quan sát đánh giá là "xu hướng đàn áp mới" của Việt Nam đối với xã hội dân sự.

Theo báo cáo của Dự án 88 (The Project 88), các nhà hoạt động trên là những người đã thúc đẩy chính phủ cam kết thực hiện chính sách giảm khí thải carbon để "Phát thải Ròng bằng Không" vào năm 2050, qua đó mở đường cho thỏa thuận chuyển đổi năng lượng trị giá 15 tỷ USD giữa G7 và Việt Nam, nhưng trớ trêu thay, họ lại trở thành những tù nhân sau song sắt. Dự án 88 công bố báo cáo cho thấy rằng, chính quyền Việt Nam bắt bớ bốn người này không phải là án kinh tế mà có yếu tố chính trị.

[Việt Nam bị phê phán đã bỏ tù các nhà hoạt động môi trường vì 'động cơ chính trị'](#)

['Anh hùng khí hậu' Nguy Thị Khanh được trả tự do](#)

[Ba năm tù cho bà Minh Hồng nói lên điều gì về cam kết môi trường của VN?](#)

Bà Khanh được trả tự do sớm hơn 5 tháng so với hạn tù, còn ông Lợi được trả tự do sớm hơn 18 tháng. Trong khi đó, là người duy nhất trong bốn người không nhận tội, ông Đặng Đình Bách [nói rằng](#) "sẽ tuyệt thực đến chết để đòi tự do".

Trong năm 2023, chính phủ Việt Nam tiếp tục bắt giữ hai nhà hoạt động môi trường hàng đầu là Hoàng Thị Minh Hồng và Ngô Thị Tố Nhiên.

Bà Hoàng Thị Minh Hồng - người được mệnh danh là anh hùng khí hậu - hôm 28/9 bị tuyên án ba năm vì tội trốn thuế. Ngày 30/9, bà Ngô Thị Tố Nhiên, Giám đốc Công ty TNHH Sáng kiến về Chuyển dịch Năng lượng Việt Nam (VIETSE) bị khởi tố vì tội danh "Chiếm đoạt tài liệu của cơ quan tổ chức", chỉ vài ngày sau khi Tổng thống Hoa Kỳ Joe Biden đến thăm Hà Nội.

Các tổ chức nhân quyền quốc tế cho rằng những sự việc này cho thấy xu hướng đàn áp mới của chính quyền Việt Nam, vốn có hồ sơ nhân quyền bị đánh giá là tồi tệ.

[Người nhà 10 tù nhân lương tâm gặp đại diện LHQ, đòi VN trả tự do, cải thiện việc giam giữ](#)

07/11/2023

VOA Tiếng Việt

Capture à partir de : [voatiengviet](https://voatiengviet.com)

Từ trái sang: Trịnh Bá Tư, Trịnh Bá Phương và bà Cấn Thị Thêu.

Người thân của 10 tù nhân lương tâm tại Việt Nam mới đây đã gặp gỡ qua mạng với một đại diện của Liên Hiệp Quốc, qua đó nêu kiến nghị tổ chức toàn cầu này cần gây sức ép để chính quyền Việt Nam trả tự do hoặc cải thiện điều kiện giam giữ các tù nhân đó.

Bà Đỗ Thị Thu, vợ nhà hoạt động Trịnh Bá Phương đang bị cầm tù, cho VOA biết cuộc gặp giữa 8 gia đình với ông Surya Deva, Báo cáo viên Đặc biệt của Liên Hiệp Quốc về Quyền Phát triển, diễn ra hôm 3/11 thông qua đường truyền trực tuyến.

Gia đình bà Thu có ba người bị bỏ tù vì tranh đấu cho các quyền lợi đất đai và thúc đẩy các quyền tự do cơ bản, đó là chồng bà, Trịnh Bá Phương, 38 tuổi; mẹ chồng Cấn Thị Thêu và em chồng Trịnh Bá Tư.

Tham gia cuộc họp mới đây cùng bà Thu là bố chồng Trịnh Bá Khiêm và em chồng Trịnh Thị Thảo.

Bên cạnh đó, còn có người thân của các tù nhân lương tâm Nguyễn Tường Thụy, Đặng Phước, Trương Văn Dũng, Lê Trọng Hùng, Đỗ Nam Trung, Bùi Văn Thuận và Bùi Tuấn Lâm, bà Thu cho hay.

Theo tìm hiểu của VOA, cuộc họp của 8 gia đình với Báo cáo viên Đặc biệt của Liên Hiệp Quốc Deva diễn ra ngay trước khi ông thăm Việt Nam từ ngày 6-15/11.

Chuyến thăm của ông Deva, theo lời mời của chính phủ Việt Nam, có mục tiêu đánh giá tiến trình của quyền phát triển ở Việt Nam và đưa ra các khuyến nghị tới chính phủ Việt Nam để thực hiện Mục tiêu Phát triển Bền vững (SDGs) và thúc đẩy hiện thực hóa quyền phát triển.

Nói về trường hợp của gia đình mình, bà Thu cùng bố chồng và em chồng cho đại diện của LHQ biết rằng vào giữa năm 2020, bà Cấn Thị Thêu và hai con trai Trịnh Bá Phương, Trịnh Bá Tư bị bắt vì “tuyên truyền chống nhà nước”, một cáo buộc bị gia đình xem là “mơ hồ”. Trước khi bị bắt, cả ba người luôn bị “sách nhiễu, đánh đập, câu lưu vô cớ”, họ nói.

Bà Thêu và ông Tư bị kết án mỗi người 8 năm tù giam, 5 năm quản chế. Ông Phương bị kết án 10 năm tù giam, 5 năm quản chế.

Gia đình bà Thu nói với viên chức của LHQ rằng cả ba mẹ con bà Thêu “đều bị ngược đãi, bị đánh đập và tra tấn trong thời gian tạm giam”, riêng ông Phương thậm chí “bị cưỡng bức đưa vào trại tâm thần”, bà Thu thuật lại với VOA về nội dung trao đổi với đại diện của LHQ. Họ cũng nói với ông Deva rằng bà Thêu và ông Phương “bị giam chung với người nhiễm HIV”.

VOA cố gắng liên lạc với đại diện các trại giam để hỏi về các trường hợp nêu trên nhưng không kết nối được.

Bà Thu cho hay gia đình bà khẳng định với báo cáo viên đặc biệt của LHQ rằng cả ba ông bà Cấn Thị Thêu, Trịnh Bá Phương, Trịnh Bá Tư “đều vô tội”, họ chỉ đấu tranh “bằng các biện pháp ôn hòa” để chống lại việc bị cướp đất. Tuy nhiên, họ bị nhà cầm quyền trả đũa bằng các biện pháp “đàn áp” và các bản án “rất nặng”.

Cáo buộc rằng việc chính quyền thu hồi đất nhiều năm trước đây là “độc đoán” và các phiên tòa xét xử bà Thêu, ông Phương, ông Tư đều “không công bằng, không minh bạch”, gia đình bà Thu nhấn mạnh với phía LHQ rằng chính quyền Việt Nam “vi phạm Tuyên ngôn Nhân quyền của LHQ”.

Bà Thu nói với đại diện của LHQ rằng điều kiện giam giữ ba người thân của bà rất tồi tệ. “Ba người bị giam ở ba nơi và nhà tù ở rất xa. Họ thường xuyên bị kỷ luật vì không nhận tội. Ăn uống thiếu thốn, không được chăm sóc y tế. Việc này vi phạm điều 10 của Công ước Quốc tế về các quyền Dân sự và Chính trị”, gia đình bà nói, bà thuật lại với VOA.

Từ những điều kể trên, gia đình bà Thu kiến nghị với LHQ giúp họ đấu tranh để Việt Nam “trả tự do ngay lập tức và vô điều kiện cho những người vô tội là Cấn Thị Thêu, Trịnh Bá Phương, và Trịnh Bá Tư”.

Trong trường hợp ba người chưa được trả tự do ngay, chính quyền Việt Nam “phải cải thiện điều kiện giam giữ của tù nhân lương tâm”, bao gồm “được chăm sóc y tế, được gia đình gửi thêm khẩu phần ăn nếu nhà nước không đủ sức chăm sóc chu đáo cho tù nhân lương tâm, và được chuyển về trại giam gần nhà”, họ kiến nghị.

Đó cũng là đề nghị của các gia đình những tù nhân lương tâm khác cùng tham gia cuộc họp với đại diện của LHQ. Họ muốn cơ quan toàn cầu quan trọng này tiến hành điều tra độc lập về tình trạng giam giữ tại Việt Nam, nhất là đối với các tù nhân lương tâm.

“Trước tình trạng vi phạm quyền của người bị giam giữ trên diện rộng, đã xảy ra với rất nhiều tù nhân lương tâm, Liên Hiệp Quốc cần tiến hành một cuộc điều tra độc lập để đảm bảo chính quyền Việt Nam tuân thủ các điều khoản quy định trong Tuyên ngôn Nhân quyền Phổ quát và Công ước Quốc tế về các quyền Dân sự và Chính trị”, họ nói.

“Liên Hiệp Quốc cần giám sát và kiểm tra việc bảo vệ nhân quyền đối với các tù nhân lương tâm nói riêng, và toàn thể các tù nhân nói chung, ở Việt Nam”, 8 gia đình nhấn mạnh với báo cáo viên đặc biệt của LHQ.

Việt Nam lâu nay vẫn bác bỏ những lời chỉ trích của Mỹ, một số nước khác và các tổ chức quốc tế về tình hình nhân quyền. Bộ Ngoại giao và các nhà lãnh đạo Việt Nam trong các dịp khác nhau đều khẳng định rằng đất nước luôn tôn trọng và không ngừng nỗ lực để bảo đảm nhân quyền cho người dân. Họ cũng lưu ý rằng ở Việt Nam không có tù nhân lương tâm mà chỉ có những người bị kết án vì vi phạm pháp luật.

Việt Nam cũng tuyên bố trong một số dịp rằng các trại giam của họ thực hiện đầy đủ các chế độ, chính sách cho phạm nhân; các biện pháp giáo dục phạm nhân luôn đề cao tính nhân văn, thượng tôn pháp luật; bên cạnh đó, chế độ lao động, chế độ gặp thân nhân, nhận, gửi thư, nhận đồ vật và liên lạc điện thoại với thân nhân cũng được nghiêm túc thực hiện theo quy định của pháp luật.

Hà Nội: Y án ông Trịnh Bá Phương và bà Nguyễn Thị Tâm trong nước mắt thân nhân

Capture à partir de :[BBC](#)
18 tháng 8 2022

Nguồn hình ảnh, Nguyễn Thanh Mai

Đoàn luật sư bào chữa cùng gia đình, người thân, bạn bè của hai nhà hoạt động Trịnh Bá Phương và Nguyễn Thị Tâm

Gia đình của hai nhà hoạt động Trịnh Bá Phương và Nguyễn Thị Tâm đều chỉ có thể đứng trực chờ ngoài công tòa để nhìn thấy người thân của mình sau khi tòa tuyên án.

Nhận xét với BBC về phiên tòa, luật sư Đặng Đình Mạnh - một trong những người tham gia bào chữa cho ông Trịnh Bá Phương và bà Nguyễn Thị Tâm nói tòa tuyên y án sơ thẩm và nhiều khả năng, phiên xử sắp tới của nhà hoạt động Phạm Đoan Trang cũng có chung một kết cục.

Theo đó, ông Trịnh Bá Phương bị tuyên 10 năm tù giam và 5 năm quản chế. Bà Nguyễn Thị Tâm chịu mức án sáu năm tù giam và ba

năm quản chế với tội danh "phát tán tài liệu nhằm chống nhà nước" theo Điều 117 của Bộ luật Hình sự 2015.

[VN: Tổ chức quốc tế lên tiếng trước phiên tòa xử Trịnh Bá Phương và Nguyễn Thị Tâm](#)

[Việt Nam nói bà Nguyễn Thị Tâm 'ăn năn', Trịnh Bá Phương 'không thành khẩn'](#)

Nỗi lòng người thân

Trả lời BBC News Tiếng Việt hôm 18/8, Trịnh Thị Thảo, em gái Trịnh Bá Phương nói:

"Chúng tôi là người thân nhưng không được phép vào, cả ngày phải lang thang xung quanh tòa và cứ liên tiếp bị đuổi đi. Tới khi anh Phương được áp giải ra thì tôi đứng canh ở phía xa mới thấy được anh trai mình bằng da bằng thịt. Tôi bật khóc khi thấy anh vì thương anh và vì uất nghẹn bởi bản án bất công,"

Trong video bà Thảo quay được hôm 17/8, khi công an đưa ông Trịnh Bá Phương rời khỏi tòa thì nhiều người đã hô vang "Trịnh Bá Phương vô tội" và "Đả đảo phiên tòa bất công."

Nguồn hình ảnh, Trịnh Thị Thảo

Nhiều người dân đến tòa để ủng hộ tinh thần cho gia đình hai nhà hoạt động cũng không được vào dự

Bà Thảo viết trên Facebook: "Phiên tòa phúc thẩm này diễn ra thì tất cả đều đoán trước được bản án dành cho anh Phương, án này là án bỏ túi. Khi kết thúc phiên tòa anh Phương bị còng tay ra phía sau giải ra ngoài để đưa về trại mà xe chở phải ghé sát xe vào phòng xử, khi người thân gọi anh ấy thì hàng chục công an bị vội vàng đẩy anh ấy lên xe một cách thô bạo,"

Bà Đỗ Thị Thu nói với BBC rằng, gia đình bà đã dự đoán trước việc y án vì hiểu rằng chồng mình sẽ giữ vững tinh thần và không cúi đầu nhận tội. "Tôi chỉ mong dư luận, các tổ chức quốc tế có thể quan tâm đến anh Phương, hiểu cho con đường anh ấy chọn," bà Thu nói.

Theo lời kể của bà Thu, từ khi chồng bà bị bắt vào ngày 24/6/2020 tới giờ đã tròn hai năm hai tháng nhưng cả gia đình bà đều không được phép thăm gặp.

"Tôi chỉ được nhìn chồng mình qua chấn song sắt bên ngoài tòa án với khoảng cách vài chục mét trong vòng chưa đầy 4-5 giây," bà Thu mô tả.

Nguồn hình ảnh, Trịnh Thị Thảo

Gia đình ông Trịnh Bá Phương cố gắng quay những giây phút ngắn ngủi khi ông bị áp giải ra xe trở về nơi giam giữ

Cùng cảnh ngộ, con gái của bà Nguyễn Thị Tâm viết trên Facebook:

"2008, phiên tòa đầu tiên, mẹ bị vu cáo tội danh không liên quan. Kết thúc phiên tòa, mẹ được trở về sau 5 tháng 10 ngày bị tạm giam, ra ngoài cổng tòa mẹ ôm bọn con, ôm mọi người trong nước mắt.

"2022, kết thúc tòa, chỉ có em trai con kịp nhìn thấy mẹ một chút và gọi mẹ trong vô vọng theo xe. Còn con và em gái không thể tới gần cổng tòa, con không được nhìn thấy mẹ, con không được gọi mẹ...."

Phiên tòa công khai nhưng cấm thân nhân

Tổ chức phi lợi nhuận Dự án 88 (The 88 Project) nói với BBC News Tiếng Việt 16/8 rằng kinh nghiệm trong quá khứ cho thấy gia đình của các tù nhân chính trị sẽ bị từ chối tham dự các phiên tòa này dù xét xử công khai.

Bà Đỗ Thị Thu tường thuật với BBC trước phiên xử bà đã làm đơn xin tham dự tòa hai lần nhưng không nhận được phản hồi.

Bà cùng em chồng và bố chồng đều bị ngăn cản không cho vào dự phiên tòa. Theo lời bà Thu, một trong những người mặc thường phục đứng ở khu vực tòa án đã ra tay đánh bà.

"Tôi cùng em chồng đã trình bày tôi là vợ của anh Trịnh Bá Phương nhưng những người đó không cho tôi vào vì không có giấy mời trong khi phiên tòa xét xử công khai và tôi là người thân. Một tên đã nắm thóp lôi tôi ra ngoài, hắn còn tát vào mặt tôi," bà Thu kể lại.

Bà Trịnh Thị Thảo cũng xác nhận với BBC chị dâu bị tát vào mặt khiến cả hai phải rời khỏi khu vực tòa án. Theo mô tả của bà Thảo, người đàn ông mặc áo thun nửa xanh đen, nửa trắng và đeo khẩu trang đã tát bà Thu khi tưởng bà Thu dùng điện thoại ghi hình và đuổi hai chị em bà đi.

"Tôi và vợ anh Phương đã phải rời khỏi nhà trước hai ngày với mong muốn sẽ đến được cổng tòa, để khi xe chở anh Phương qua sẽ gọi anh ấy được một câu để anh biết rằng sẽ luôn có gia đình, bạn bè, bà con bên cạnh. Nhưng khi đến tòa chúng tôi đã bị vài chục tên an ninh mặc thường phục lăng mạ, chửi bới, một tên đã tát vợ anh Phương," bà Thảo kể.

[Lưu lại audio](#)

Đồng Tâm: 'Đại diện sứ quán Mỹ đã trao đổi gì với tôi?'

Trên Facebook, con gái bà Nguyễn Thị Tâm cũng chia sẻ tương tự: "Tòa công khai nhưng chồng và các con tới tòa thì bị đuổi, không được tới gần cổng tòa."

"Chúng tôi với tư cách là người thân của người bị đưa ra xét xử CÔNG KHAI đều bị gây khó dễ, cản trở, "tác động vật lý" khi muốn tới gần cổng tòa án, chỉ để được gọi tên người thân của mình, được nhìn thấy họ dù chỉ một lát.

"Vậy là phiên tòa phúc thẩm, xét xử hai người nông dân chân lấm tay bùn, thấp cổ bé họng với tội danh chống phá Nhà nước đã khép lại

trong tiếng phản đối của người dân yêu nước, đứng về lẽ phải..." cô viết.

Thông tin cơ bản

Luật sư Luân Lê cũng là người bào chữa cho cả hai nhà hoạt động viết trên Facebook sau phiên tòa:

"Vẫn với một tinh thần mạnh mẽ nhưng trầm tĩnh hơn, những phần tự bào chữa của Phương (khá dài) đi vào sự cụ thể đối với từng nội dung của mỗi cáo buộc, cho thấy ông đã không chỉ nắm rõ vấn đề mà còn nói lên khả năng xử lý thật đáng làm người ta phải kinh ngạc, dẫu ông không được tiếp cận và đọc hồ sơ vụ án theo quy định.

"Cả hai người đều bình thản đón nhận bản án được tuyên, tuy nhiên riêng bà Tâm lớn tiếng phản đối kết quả được áp lên bà khi lời ông chủ tọa vừa tuyên bố bế mạc phiên tòa. Ông Phương chỉ cúi đầu cười cảm ơn các luật sư lúc bị dẫn ra xe thùng với một tâm thế hoàn toàn bình thản," luật sư viết.

[Tù nông dân thành nhà bắt đồng chính kiến](#)
[Gia đình nhà hoạt động Trịnh Bá Phương bị bắt](#)

Nguồn hình ảnh, Trịnh Ba Khiem

Trịnh Bá Phương (ở giữa) bị bắt ngày 24/6/2020 cùng mẹ là bà Cán Thị Thêu (bên phải) và em trai Trịnh Bá Tư (bên trái). Cả gia đình làm nông, trở thành nhà hoạt động đấu tranh đòi quyền đất cho cả thôn Dương Nội, Hà Nội, khi chính phủ tịch thu đất ruộng của họ và đền bù với giá rẻ

Ông Trịnh Bá Phương, sinh năm 1985, và bà Nguyễn Thị Tâm, sinh năm 1972, cùng ở xã Dương Nội, ngoại thành Hà Nội, cùng bị bắt trong ngày 24/6/2020. Cả hai đều là nông dân, đấu tranh giành lại đất đai cho những người dân ở Dương Nội.

Trong phiên tòa hồi 15/12 năm ngoái, Tòa án Nhân dân thành phố Hà Nội tuyên ông Trịnh Bá Phương 10 năm tù giam và 5 năm quản chế còn bà Nguyễn Thị Tâm chịu mức án sáu năm tù giam và ba năm quản chế.

Ông Trịnh Bá Phương cùng em trai là Trịnh Bá Tư cũng là những người tiên phong trong việc cung cấp thông tin về sự việc Đồng Tâm hồi tháng 1/2020 cho báo chí trong và ngoài nước.

Bà Cán Thị Thêu (mẹ của ông Phương) và Trịnh Bá Tư (em trai ông) đã bị xét xử trong một phiên tòa riêng biệt hồi tháng 5 năm 2021, mỗi người bị xử tám năm tù giam.

Truyền thông nhà nước 'lên án'

Trong thời gian xảy ra tranh chấp đất dẫn tới cuộc tấn công vũ trang của nhà chức trách vào xã Đồng Tâm, huyện Mỹ Đức, Hà Nội đầu năm 2020, ông Trịnh Bá Phương bị cho là đã đăng tải các thông tin "từ bên trong" nhóm nông dân đấu tranh, giới thiệu với công chúng.

Một trang báo VN viết:

"Những thông tin và nội dung phát tán, chia sẻ này đã xuyên tạc, bịa đặt tình hình diễn ra tại Đồng Tâm, phỉ báng chính quyền nhân dân, kích động nhân dân chống đối chính quyền, thóa mạ, hạ uy tín lực lượng chức năng, xúc phạm uy tín danh dự của người khác, gây hoang mang trong nhân dân, nhằm mục đích chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam."

"Các thông tin và nội dung phát tán của Trịnh Bá Phương, Nguyễn Thị Tâm đã thu hút nhiều lượt người xem, tương tác, chia sẻ, bình luận có nội dung tiêu cực, phản đối chính quyền, tuyên truyền chống phá Đảng, Nhà nước," bài trên [Tintuc.vn](https://tintuc.vn) viết hôm 17/08/2022 khi đưa tin về phiên tòa phúc thẩm ở Hà Nội.

Nhiều nhà quan sát tại Việt Nam và nước ngoài đã chỉ ra rằng có không ít các vụ án liên quan đến đất đai ở Việt Nam là hệ quả của chính sách đất bất cập, nhưng xung khắc không tìm ra lối thoát bình thường nên biến thành vụ việc đáng tiếc.

Mặt khác, bộ máy nhà nước thường có thói quen hình sự hóa vấn đề, gây đau thương cho nhiều gia đình bị cho là "chống đối" trong khi xét về mặt giai cấp theo quan điểm cộng sản thì họ chính là nông dân, tầng lớp 'lãnh đạo' ở quốc gia XHCN là Việt Nam.

Cùng lúc, việc khai thác đất và chiếm đoạt đất của các nhóm lợi ích trong kinh tế thị trường lại khá dễ dàng, tạo cảm giác bất công trong một phần dư luận không được hưởng lợi từ thay đổi kinh tế.

Xem thêm: [VN: Vương mắc chính là dân không có quyền lựa chọn mục đích sử dụng đất](#)

Facebooker Phuong Ngo, hay lên tiếng phản biện và chống tiêu cực, bị cấm xuất cảnh

12/10/2023

VOA Tiếng Việt

Capture à partir de : [voatiengviet](#)

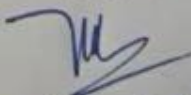
Bà Ngô Thị Oanh Phương bị tạm hoãn xuất cảnh: Vì lý do quốc phòng, an ninh, quy định tại Điều 36 của Luật số 49/2019/QH14 quy định về các trường hợp bị tạm hoãn xuất cảnh.

Căn cứ khoản 5 Điều 39 Luật số 49/2019/QH14 quy định về trách nhiệm tổ chức thực hiện việc tạm hoãn xuất cảnh của Cơ quan Quản lý xuất nhập cảnh Bộ Công an. Công an cửa khẩu Cảng HKQT Tân Sơn Nhất tiến hành việc tạm hoãn xuất cảnh đối với Bà Ngô Thị Oanh Phương.

Mọi đề nghị của Bà Ngô Thị Oanh Phương liên quan đến việc tạm hoãn xuất cảnh yêu cầu liên hệ với Cục Quản lý xuất nhập cảnh (333-335-337 Nguyễn Trãi, phường Nguyễn Cư Trinh, quận 1, thành phố Hồ Chí Minh để được giải quyết).

Biên bản kết thúc hội 06 giờ 15 phút cùng ngày, được lập thành 02 bản có nội dung, giá trị như nhau. 01 bản giao cho người bị lập biên bản, 01 bản lưu tại đơn vị lập biên bản, đã đọc lại cho những người có tên trong biên bản cùng nghe công nhận là đúng và cùng ký tên dưới đây./.

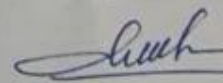
Người bị lập biên bản

Ngô Thị Oanh Phương

Người quyết định

Thượng tá Đoàn Văn Đắc

Người lập biên bản

Trung tá Lê Đức Thọ

Courtesy photo

Biên bản của công an tại sân bay Tân Sơn Nhất, Tp.HCM, về cấm bà Ngô Thị Oanh Phương xuất cảnh, 5/10/2023.

Nhà chức trách Việt Nam mới đây ngăn chặn bà Ngô Thị Oanh Phương xuất cảnh. Bà được biết đến rộng rãi trên mạng xã hội qua tài khoản Facebook mang tên Phuong Ngo do bà thường lên tiếng phản biện về nhiều vấn đề trong xã hội và nhiệt tình chống tiêu cực trong nhiều năm qua.

Theo nguồn tin riêng của VOA, Công an Cửa khẩu Cảng hàng không quốc tế Tân Sơn Nhất không cho bà Phương xuất cảnh vào sáng sớm hôm 5/10 sau khi bà đã có thẻ lên máy bay để bay từ thành phố Hồ Chí Minh tới sân bay Narita của thủ đô Nhật Bản.

Hai đại diện của công an cửa khẩu và một đại diện hãng hàng không Japan Airlines đã lập biên bản về “tạm hoãn xuất cảnh” đối với bà Phương, nguồn tin cho biết. Tờ biên bản mà VOA xem được có đoạn viết rằng bà không được rời khỏi Việt Nam “vì lý do quốc phòng, an ninh” căn cứ theo một điều trong luật về việc xuất, nhập cảnh của công dân Việt Nam được ban hành năm 2019.

Biên bản không nói chi tiết hơn vì sao bà Phương không được xuất cảnh. VOA cố gắng liên lạc với bà Phương và cơ quan công an liên quan để tìm hiểu thêm nhưng không kết nối được.

Bà Phương, 42 tuổi, thường trú ở Tp.HCM, nổi tiếng trên mạng xã hội nhiều năm nay do tích cực phản biện, chống bắt công và có nhiều hoạt động thiện nguyện, trong đó đặc biệt nổi bật là việc bà đấu tranh chống các trạm thu phí đường bộ đặt ở các vị trí bất hợp lý và cứu trợ những người nguy khốn vì đại dịch COVID-19.

[Theo tìm hiểu của VOA, điều số 36 trong luật về xuất, nhập cảnh năm 2019 của Việt Nam đặt ra quy định về 9 trường hợp bị tạm hoãn xuất cảnh](#), bao gồm “người mà cơ quan chức năng có căn cứ cho rằng việc xuất cảnh của họ ảnh hưởng đến quốc phòng, an ninh” được nêu ra trong mục số 9.

Những trường hợp khác bị cấm xuất cảnh tạm thời là các bị can, bị cáo; người có liên quan đến án phạt tù đang trong thời gian thử thách; người có nghĩa vụ về án dân sự: [người phải thực hiện các nghĩa vụ về thuế, v.v...](#)

Trước trường hợp bà Ngô Thị Oanh Phương, chính quyền Việt Nam đã cấm xuất cảnh đối với nhiều nhà hoạt động, nhà tranh đấu, nhà bất đồng chính kiến và nhà phản biện khác như tiến sĩ Nguyễn Quang A, luật sư Võ An Đôn, tín hữu Cao Đài Nguyễn Xuân Mai, tín đồ Tin Lành Y Sĩ Êban, linh mục Trương Hoàng Vũ...

[Nhà hoạt động Nguyễn Văn Đài và làn gió dân chủ thổi từ nước Đức](#)

Capture à partir de :[BBC](#)

Nguồn hình ảnh, NVD
Nhà hoạt động Nguyễn Văn Đài tại Đức

- Mỹ Hằng
- BBC News Tiếng Việt
- 23 tháng 12 2023, 10:03 +07

Trời đông nước Đức buốt giá, đổ xuống những bông tuyết đầu mùa khi phóng viên BBC News Tiếng Việt có cuộc phỏng vấn nhà hoạt động, luật sư Nguyễn Văn Đài tại căn hộ của vợ chồng ông tại thành phố Hanau, CHLB Đức.

Đã năm năm trôi qua kể từ khi nước Đức đón nhận ông Đài ngay khi Việt Nam phóng thích ông sớm trước thời hạn 15 năm tù với tội danh ‘hoạt động nhằm lật đổ chính quyền’.

Ông Đài vừa trở về từ Pháp – nơi ông tham dự Lễ trao giải thưởng nhân quyền Lê Đình Lượng do Tổ chức Việt Tân khởi xướng.

Trong năm năm qua, ông Đài cho biết ông đã dành toàn thời gian để kết nối với những người Việt cùng chí hướng tại Đức và nhiều nơi trên thế giới.

Cũng trong quãng thời gian này, ông đã tới Geneva 7 lần, tới Brussels 10 lần để gặp gỡ các phái đoàn châu Âu, đồng thời tham dự các hội nghị nhân quyền mà theo ông là để vận động cho một nền dân chủ tại Việt Nam.

Trong khi báo trong nước cho tới gần đây vẫn mô tả ông Nguyễn Văn Đài là ‘phản động lưu vong’, ông là người Việt Nam đầu tiên được Liên đoàn Thẩm phán Đức trao Giải thưởng Nhân quyền.

Đức cũng là nơi ông Đài lần đầu đón nhận làn gió tự do dân chủ vào giai đoạn cuối của Chiến tranh Lạnh khi ông tới đây theo diện xuất khẩu lao động hơn 30 năm trước, và ông cho biết nó đã khơi lên trong ông khát vọng về một xã hội tương tự cho Việt Nam.

Thời điểm đó, ông Đài đã quyết định trở về để học trường luật, trở thành luật sư, dần thân vì lý tưởng, trước khi bị bắt và bị tuyên án tù hai lần, tổng cộng mức án tù lên tới 19 năm.

Nói về hoạt động đấu tranh của mình tại Đức, ông Đài cho biết ông kiên định con đường ‘chống Cộng’, ‘đứng về phía đối lập với chính phủ để đấu tranh thay đổi đất nước’.

Nói về ngôi nhà thứ hai của mình – nước Đức – ông Đài nói ông luôn biết ơn chính phủ Đức đã cứu mang mình.

“Không có gì đảm bảo 100%, nhưng ở đây tôi luôn cảm thấy an toàn, được tự do thực hiện lý tưởng của mình mà không sợ bị đàn áp, sách nhiễu, tù đày,” ông Đài nói với BBC.

Vì sao vẫn đấu tranh ‘chống cộng’?

Ông Nguyễn Văn Đài tại nhà riêng ở thành phố Hanau, Đức

Khi được hỏi liệu ‘chống cộng’ có phải là phương pháp đấu tranh lỗi thời hay không, khi mà nhiều nước dân chủ trên thế giới đã chọn bắt tay Việt Nam để tìm kiếm các lợi ích chung và vì nhu cầu địa chính trị chiến lược, thông qua đàm phán, đối thoại, ông Nguyễn Văn Đài nói:

“Tôi không có lựa chọn nào. Tôi đã lựa chọn hợp tác với họ nhiều năm rồi nhưng họ chỉ đáp lại bằng bạo lực và trấn áp, chứ không có thiện chí hợp tác.”

Nhật Bản và Hoa Kỳ là hai cường quốc kinh tế mới nhất vừa nâng cấp quan hệ với Việt Nam lên tầm đối tác chiến lược toàn diện

Dù xu thế chung về ngoại giao quốc tế là thế, ông Nguyễn Văn Đài nói rằng trong các cuộc gặp gỡ với các chính trị gia và giới hoạt động ở Hoa Kỳ và châu Âu thời gian qua, ông hiểu rằng chính phủ các nước này luôn muốn hợp tác với một đối tác đối lập ở Việt Nam.

“Vấn đề là chưa có đảng đối lập nào ở Việt Nam đủ độ lớn và sức mạnh để bắt tay với đối tác quốc tế. Cho nên chính phủ các nước buộc phải bắt tay với chính phủ Việt Nam vì lợi ích chiến lược của họ trong cạnh tranh toàn cầu.”

“Chuyện ngược lại sẽ xảy ra. Khi các tổ chức đối lập lớn mạnh thì chính phủ các nước sẽ đến bắt tay với họ chứ không còn bắt tay với chính phủ Việt Nam nữa. Vì giá trị tự do dân chủ luôn được các nước hết sức tôn trọng và coi là nền tảng trong các mối quan hệ quốc tế.”

Ông Đài cũng nói rằng nhìn vào hoàn cảnh kinh tế, xã hội Việt Nam hiện nay, ông nhận thấy ‘bức xúc của người dân đã rất lớn rồi’.

Thừa nhận rằng thời kỳ hoạt động dân chủ hiệu quả nhất là khi ông còn được ở trong nước, nhưng ông Đài nói ‘dù vậy không gian hoạt động rất nhỏ và luôn bị nhà cầm quyền sách nhiễu’. Trong khi đó, hiện giờ với sự phát triển của mạng xã hội, số lượng người mà ông có thể tác động lại lớn hơn rất nhiều.

“Tôi hiện giờ xây dựng lực lượng bí mật trong nước. Bên cạnh đó, tôi tập trung vào mảng truyền thông để nâng cao nhận thức và thu hút sự ủng hộ của người dân, bên cạnh đi vận động quốc tế.”

“Có khoảng hai triệu người Việt Nam đang sinh sống ở các nước trên thế giới. Đó là môi trường rất tốt để mình có thể vận động họ tham gia tổ chức và đấu tranh.”

Ông Đài cho hay ông vừa trở về từ Đài Loan, nơi ông tìm hiểu hoạt động của cộng đồng người Việt tại đây.

"Họ có thể trở thành lực lượng của mình khi trở về Việt Nam, cùng với người dân trong nước tìm cơ hội để đấu tranh. Đây là những công việc mà tôi đã có thể làm được trong thời gian qua."

Vấn đề dân chủ Việt Nam tại Đức

Liên Hội Người Việt Tỵ Nạn tại CHLB Đức biểu tình ôn hòa nhân ngày Nhân quyền Quốc tế 10/12/2023 trước Cổng Brandenburg, Berlin, Đức

Chưa có một thống kê chính thức nào nhưng phong trào dân chủ của cộng đồng người Việt tại Đức hiện nay dường như sôi động nhất tại châu Âu, vì đây là quốc gia đông dân và nhận nhiều người tỵ nạn Việt Nam qua hàng chục năm.

Không phải Đức có chính sách riêng vì về Việt Nam mà chính phủ liên bang có chính sách mở rộng vòng tay đón cả triệu người tỵ nạn chiến tranh, tỵ nạn chính trị từ Trung Đông, Trung Quốc và Nam Á từ nhiều năm qua.

Vị trí của Đức ở giữa châu Âu cũng khiến các hoạt động kết nối nhân quyền dễ dàng hơn.

Vào Ngày Nhân quyền Quốc tế 10/12 năm nay, nhiều người Việt thuộc Liên Hội Người Việt Tỵ Nạn tại CHLB Đức do bác sĩ Hoàng Mỹ Lâm làm chủ tịch đã tập trung biểu tình trước Cổng Brandenburg biểu tượng của Berlin, trong rét buốt và mưa tầm tã.

Nhiều người từ các thành phố trên khắp nước Đức tới Berlin từ đêm trước để chuẩn bị cho sự kiện thường niên này.

Nhà của bác sĩ Mỹ Lâm thường là nơi tạm trú cho các thành viên liên hội trong các sự kiện như vậy.

Trước ngày biểu tình, bên bàn ăn tối ấm cúng trong căn nhà rộng cả ngàn mét vuông, bác sĩ Mỹ Lâm kể về con đường đưa bà tới nước Đức.

‘Lúc ấy, tôi đang là một bác sĩ ở Sài Gòn, gia đình ba mẹ đều là cán bộ, cuộc sống êm ấm như phương Tây bây giờ...’

‘Thế rồi khi Cộng sản vào, bắt đầu thời kỳ tem phiếu, phân phối thực phẩm đói khổ. Mỗi khi ở bệnh viện chia phần thịt heo, tôi thường là người cuối cùng nhận phần. Khi đó các phần ngon người ta đã lấy hết rồi, chỉ còn mấy khúc ruột heo. Tôi nhớ mình đạp xe từ bệnh viện về nhà, trên đòn xe treo tòn teng mấy khúc ruột heo và lòng thì buồn rười rượi, thầm nghĩ ‘đời mình thế là tiêu rồi’...’

Hơn 40 năm qua, những người vượt biên qua Đức như bà Lâm, dù đã coi Đức là quê hương, chưa bao giờ nguôi nỗi niềm ‘mất Sài Gòn’.

‘Sài Gòn ơi, ta mất người như người đã mất tên...’ bài hát ‘Sài Gòn niềm nhớ không tên’ được bà Thụy Uyển, một người tham gia biểu tình, trình bày, đón nhận những tràng pháo tay nồng nhiệt của những người Việt trong khán phòng Evangelisches Kirchenforum ở Berlin. Đây là phần hai sau phần biểu tình, mọi người tới nhà thờ để cầu nguyện cho Việt Nam và cho những người tranh đấu bị bức hại.

Người Việt trong 'hai phe' tại Đức

Một nhà hàng Việt Nam gần chợ Đồng Xuân, Berlin

Nước Đức không chỉ sống vì người Đức, mà còn rộng vòng tay chào đón và cứu mang tù nhân chính trị, tôn giáo và người di cư các nước,

theo ông Nguyễn Doãn Đôn, một blogger bất đồng chính kiến tại Berlin.

Kể từ cuộc chiến Nga-Ukraine, Đức đã nhận hơn 1 triệu người tị nạn Ukraine, khiến Đức trở thành nước đứng đầu châu Âu về tiếp nhận người tị nạn.

Riêng với Việt Nam, kể từ năm 2018, Đức đã trở thành nơi trú ẩn thay thế cho những người bất đồng chính kiến Việt Nam, những người mà trước đây thường chọn sống lưu vong ở Hoa Kỳ, theo các nhà phân tích.

Theo số liệu của Văn phòng Thống kê Liên bang Đức, có khoảng 103.000 công dân Việt Nam cư trú tại Đức vào cuối năm 2020, nhiều người trong số họ hiện là công dân Đức.

Ở Berlin, 'ra ngõ gặp người Việt' là có thật. Vào chợ Đồng Xuân có thể tìm thấy gần như bất cứ món Việt nào kể cả tiết canh. Ngân hàng Vietinbank có chi nhánh nằm trên con phố Möllendorffstraße ở trung tâm Berlin.

Trên các chuyến xe bus, tàu điện chạy khắp Berlin, tôi không ít lần tình cờ ngồi ngay cạnh mấy người Việt Nam. Các câu chuyện giữa họ mà tôi nghe được chủ yếu về kinh doanh buôn bán và thủ tục visa Đức.

"Đại đa số người Việt sống ở đây trung thành với nhà nước Việt Nam, tham dự các sự kiện do Đại sứ quán Việt Nam tổ chức, họ chỉ lo kinh doanh làm giàu và gửi tiền về quê nhà đầu tư đất đai nhà cửa tại Việt Nam nên họ rất sợ lên tiếng," ông Nguyễn Doãn Đôn cho hay.

Nhà báo độc lập Lê Trung Khoa, chủ bút trang Thoibao.de, xác nhận điều này và nói thêm rằng nhiều người Việt làm ăn trong chợ Đồng Xuân, nơi ông Khoa đặt văn phòng, nói là vẫn đọc các bài viết trên trang của ông, nhưng không dám vào like hay bình luận vì 'sợ'.

Những người công khai 'chống Cộng', hoặc bày tỏ thái độ đối lập với chính phủ Việt Nam, chủ yếu là người Sài Gòn hoặc 'Bắc 54' từng sống dưới chế độ Việt Nam Cộng Hòa, trong đó có Liên hội của bà Mỹ Lâm, chiếm số lượng khiêm tốn, dù không có thống kê chính thức.

Cho dù thái độ chính trị của người Việt thế nào, nước Đức đã vào đang chào đón, trao quyền và cơ hội bình đẳng cho những ai đã chọn Đức là quê hương thứ hai.

Phần lớn người Việt có quốc tịch Đức đều có con cái được học miễn phí trong trường đại học Đức. Thế hệ thứ hai nhiều người trở thành bác sĩ, kỹ sư, thạo tiếng Đức hơn tiếng Việt.

An toàn, tự do và dân chủ

Nguồn hình ảnh, NVD

Ông Nguyễn Văn Đài tham dự một sự kiện về nhân quyền tại Copenhagen, Đan Mạch. Sau vụ ông Trịnh Xuân Thanh "bị bắt cóc ngay tại Berlin", theo hồ sơ tòa án Đức, nước này đã giám sát chặt chẽ hơn hoạt động của cơ quan an ninh Việt Nam. Tôi nghi nhận thấy sự việc có thể đã khiến những người bất đồng chính kiến Việt Nam cảm thấy an toàn hơn khi ở lại Đức.

Nhà hoạt động Nguyễn Văn Đài kể về trường hợp ông nhận được tin nhắn dọa giết trên mạng xã hội. Ngay sau khi nhận được báo cáo về trường hợp này, cảnh sát Đức đã lần ra manh mối là một tài khoản của một người Việt từ Canada và đã thông tin để cảnh sát Canada xử lý.

Một trường hợp tương tự là nhà báo Lê Trung Khoa, khi ông báo cảnh sát về việc nhận được tin nhắn dọa giết, cảnh sát Đức đã cho xe tới canh trước văn phòng của ông ở chợ Đồng Xuân, Berlin hàng ngày trong suốt năm năm qua.

Vợ chồng luật gia Nguyễn Bắc Truyền, người vừa sang Đức tỵ nạn tháng Tám vừa qua, cũng cho BBC biết rằng ông cảm thấy tự do và thực sự an toàn khi ở đây.

Khi tôi viết bài này, nước Đức cũng vừa đón nhận thêm nhà hoạt động, cựu tù nhân chính trị, kỹ sư tin học Nguyễn Tiến Trung.

Sự xuất hiện của những người bất đồng chính kiến Việt Nam tại Đức được cho là kết quả của chiến dịch vận động nhất quán của nhiều quốc gia, trong đó có chính phủ Đức.

Trong số người đội mưa đi biểu tình hôm 10/12 có chủ tịch và một số thành viên của Tổ chức Ki tô hữu Chống tra tấn (ACAT). ACAT đã vận động cho một số trường hợp tù nhân chính trị của Việt Nam và hiện đang tham gia vận động cho trường hợp của ông Đặng Đình Bách – nhà hoạt động môi trường Việt Nam hiện đang chịu án tù năm năm với cáo buộc trốn thuế.

Ngoài ra còn có ông Martin Patzelt, cựu dân biểu Quốc hội Đức, cựu thành viên Ủy ban Nhân quyền Quốc hội Đức, thành viên Đảng Ki tô Dân chủ, người từng sang Việt Nam thăm thân nhân các tù nhân lương tâm và tham gia vận động trả tự do cho họ.

Phát biểu trong mưa lạnh, ông Martin Patzel khuyến khích đoàn biểu tình là thời tiết như một sự minh họa rằng công cuộc đấu tranh vì nhân quyền không hề dễ dàng và chúng ta phải vượt lên tất cả khó khăn đời thường đó để đạt đến thành công.

Quay trở lại trường hợp của luật sư Nguyễn Văn Đài, ông nói để thúc đẩy "sự sụp đổ của chế độ cộng sản" trong năm năm qua ông đã tích cực xây dựng các kênh truyền thông riêng nhằm phản biện các vấn đề chính trị, xã hội Việt Nam và theo ông, 'khai trí', kêu gọi người dân đồng lòng.

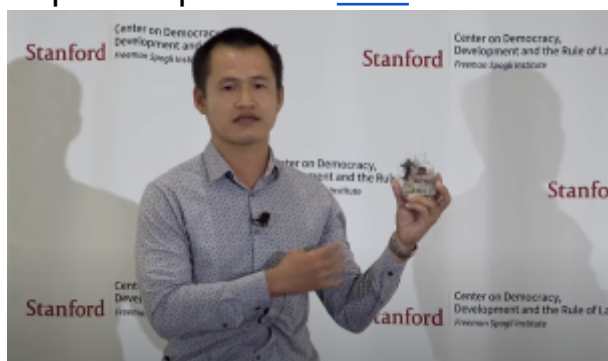
“Tôi may mắn được sống và trải nghiệm một đất nước tự do, dân chủ, nơi quyền con người được tôn trọng. Và tôi tha thiết muốn người dân Việt Nam sớm được sống dưới một chế độ như vậy,” ông Đài nói.

[Nhà hoạt động Nguyễn Tiến Trung kể về cuộc vượt thoát khỏi sự truy đuổi của an ninh VN](#)

2023.12.18

Capture à partir de : [RFA](#)

Nhà hoạt động dân chủ, cựu tù nhân lương tâm Nguyễn Tiến Trung cùng vợ và hai con vừa đến Đức định cư hôm 14/12.

[Nghe](#)

Ông Trung rời Việt Nam và đến Thái Lan làm thủ tục tị nạn vào tháng 8/2023 sau nhiều lần bị an ninh Việt Nam theo dõi và thậm chí là “bắt cóc” lên đồn làm việc.

Từ một trại tị nạn ở thành phố Cologne - Đức, ông Trung dành cho RFA một cuộc phỏng vấn về hành trình vượt thoát của ông khỏi sự truy đuổi của lực lượng an ninh, từ Việt Nam qua đến Bangkok - Thái Lan.

Cao Nguyên: *Xin chào ông Nguyễn Tiến Trung. Trước hết, chúc mừng ông và gia đình đã đến được nơi an toàn. Cảm xúc của ông hiện nay thế nào?*

Nguyễn Tiến Trung: Việc mà tôi phải đi Đức là hoàn toàn không tính trước, nhưng mà vì tình huống nguy hiểm cho nên bắt buộc tôi phải rời Việt Nam.

Cảm xúc nói chung là rất lẫn lộn, vừa thấy vui vì gia đình đã được đến nơi an toàn nhưng cũng có cái buồn là phải rời xa Việt Nam và phải rời xa những đồng đội của tôi ở trong nước.

Cao Nguyên: *Những dấu hiệu gì khiến ông thấy mình gặp nguy hiểm đến mức phải bỏ quê hương ra đi?*

Nguyễn Tiến Trung: Sáng sớm ngày thứ sáu ngày 18/8/2023, tôi đã đi ra khỏi nhà (ở Sài Gòn - PV) đi mua đồ ăn sáng thì đã thấy có khoảng năm nhân viên an ninh mặc thường phục, họ đã phục kích ở trong quán cà phê ngay đầu ngõ nhà tôi. Họ đã ra chặn tôi lại và yêu cầu tôi lên phường.

Tôi mới hỏi họ là có giấy mời gì không và họ là ai, tại sao lại chặn đường tôi thì họ cứ nói là tôi phải lên phường và không có giấy mời. Họ nói là sau khi tôi lên phường xong thì họ sẽ gửi giấy mời về nhà tôi nhưng tôi không đồng ý và cho rằng đây là bắt cóc.

Sau khi cự cãi một hồi thì họ mới nháy mắt cho khoảng năm nhân viên an ninh nữa trong quán cà phê, họ đứng dậy thì tôi thấy có tổng cộng khoảng 10 nhân viên an ninh theo dõi, tính bắt tôi.

Cho nên tôi phải chạy ngược về nhà. May mắn là tôi chạy về nhà kịp thời và đóng khóa cổng lại. Ngay sau đó, công an sắc phục đến nhà tôi và đưa những giấy mời, yêu cầu tôi lên đồn công an phường làm việc ngay trong ngày thứ sáu 18/8. Tất nhiên là tôi không lên.

Và tối thứ sáu hôm đó, trời mưa, không thấy có người canh cho nên tôi đã quyết định rời nhà và tôi đi đến Thái Lan để tị nạn. Đó là biến cố vào ngày 18/8.

Cao Nguyên: Theo như ông nói thì việc rời đi của ông cũng khá bất ngờ. Vậy thì trước đó, ông có dự trù được là mình sẽ bị bắt để có sự chuẩn bị cho hành trình ra đi đột ngột như vậy hay không?

Nguyễn Tiến Trung: Khoảng tháng 10/2022 cũng như là vào tháng 5 - 6/2023, đã có những nhiều người bạn của tôi bị công an bắt lên phòng - cũng dạng bắt cóc.

Họ hỏi rất nhiều về tôi. Lúc đó, tôi cũng thấy bình thường là bởi vì thật ra là tôi cũng không có làm vấn đề gì nghiêm trọng đến nỗi họ phải ra tay bắt mình hết, cho nên tôi cũng không lo lắng lắm.

Nhưng mà đến ngày 18/8, hôm đó, tôi thật sự hoàn toàn bất ngờ. Vì từ xưa đến giờ công an hay an ninh không dám bắt cóc tôi. Lúc nào họ cũng nói chuyện đảng hoàng và gửi thư mời làm việc chứ không bao giờ có chuyện bắt cóc giữa đường, cho nên cái việc vào ngày 18/8 là thực sự bất ngờ và tôi chưa kịp chuẩn bị gì hết để rời đi.

Cao Nguyên: Theo ông nghĩ thì những việc làm gì của mình khiến ông đối mặt với nguy cơ bị bắt, dẫn đến chuyện ông phải ra đi?

Nguyễn Tiến Trung: Trong nhiều năm qua, tôi luôn luôn báo cáo những vụ vi phạm nhân quyền của chính quyền Cộng sản Việt Nam với những tổ chức quốc tế, với đại sứ quán của các nước dân chủ.

Chuyện thứ hai mà tôi có thể nói ra đó là việc tôi đã trợ giúp cho các gia đình tù nhân lương tâm ở Việt Nam liên lạc với các đại sứ quán để các đại sứ quán có thể trợ giúp họ, hoặc là vận động cho sự tự do của những người tù nhân lương tâm. Đó là những công việc của tôi làm có thể nói là công khai trong suốt nhiều năm qua, từ khi tôi ra tù vào năm 2014 cho đến giờ.

Và những việc tôi không nói là tôi đã hỗ trợ rất nhiều các tổ chức xã hội dân sự ở trong nước, mà tôi chỉ đứng đằng sau thôi chứ không có ra mặt.

Sau này, tôi mới nghe các bạn của tôi kể lại rằng nhiều người đã bị bắt cóc giữa đường và ép là phải tố cáo tôi đã dụ dỗ lôi kéo họ vào con đường đấu tranh cho dân chủ thì tôi mới biết âm mưu của họ (chính quyền - PV) để mà buộc tội tôi.

Bởi vì, họ không hề có bất kỳ bằng chứng gì để buộc tội tôi hết. Cho nên họ đã bắt cóc tôi giữa đường để tìm cách mở điện thoại của tôi và bắt tôi dựa vào những lời tố cáo mà họ đã buộc các bạn tôi phải làm. Đó là âm mưu của họ.

Cao Nguyên: Khi quyết định rời Việt Nam vượt biên sang Thái tị nạn, điều gì khiến ông lo lắng nhất?

Nguyễn Tiến Trung: Thứ nhất là tôi không biết, tôi chưa bao giờ nghĩ rằng tôi phải ra đi hết cho nên tôi đã không hình dung được con đường đi như thế nào, có an toàn hay không,

Và thứ hai là tôi không biết các bạn bè và đồng đội của tôi ở trong nước như thế nào, họ có an toàn hay không. Đó là những mối ưu tư nhất của tôi.

Cao Nguyên: Ông có thể chia sẻ về hành trình vượt biên qua Thái như thế nào hay không?

Nguyễn Tiến Trung: Vào tối thứ sáu ngày 18/8, tôi ra khỏi nhà thì đến thứ ba ngày 23/8 thì tôi đã đặt chân được đến Bangkok - Thái Lan, và tôi mất năm ngày.

Hành trình tôi vượt biên qua Thái thì nó cũng như mọi người khác, phải đi từ Việt Nam qua Campuchia rồi đi qua Thái Lan. Tôi không tiện nêu cụ thể con đường đi bởi vì đó là phải bảo mật.

Cao Nguyên: Khi đến được Thái Lan thì cảm xúc của ông như thế nào vào lúc đó?

Nguyễn Tiến Trung: Thật sự thì tôi thấy mừng là vì ít nhất mình cũng đã đến được cái nơi mà cần đến, là nơi có trụ sở của Cao ủy Tị nạn Liên Hiệp Quốc; Nhưng mà tôi cũng rất là cảnh giác, tại vì ai cũng biết ở Bangkok thì an ninh Việt Nam cũng dày đặc và đã từng tổ chức bắt cóc thành công anh Trương Duy Nhất và Thái Văn Đường, cho nên tôi cũng không lấy gì gọi là quá vui mừng.

Lúc nào tôi cũng cảnh giác nhưng mà phía an ninh Việt Nam họ vẫn lần ra được tôi ở Bangkok, cho nên phía Đức họ mới quyết định trao Visa khẩn cấp cho tôi để tôi có thể đến Đức sớm.

Cao Nguyên: Vì sao ông có thể nhận ra là phía an bên Việt Nam đã lần ra được mình khi ông đang ở Bangkok, biểu hiện nào cho ông biết được điều đó?

Nguyễn Tiến Trung: Khi tôi ra ăn sáng ở chợ gần nhà tôi ở (Bangkok - PV) thì có một người bám theo và tôi phát hiện ra là họ đang search hình của tôi ở trên Google. Mắt của họ vừa nhìn điện thoại vừa nhìn tôi láo liên; nhưng rất may là họ ngồi quay lưng về phía tôi.

Khi tôi liếc qua điện thoại của họ và họ cũng quay đầu lại nhìn tôi cho nên rất là dễ nhận ra và tôi thấy điện thoại của họ đang tìm kiếm hình ảnh của tôi để xác minh có đúng là tôi hay không. Tôi đã rời khỏi đó và chuyển chỗ ở ngay.

Sau đó, tôi có báo cho các đại sứ quán biết thì phía Đức đã quyết định là đưa tôi đi ngay. Đến ngày 14/12 thì tôi đi được đến Đức.

Cao Nguyên: *Phía Đức và ông đã trao đổi những gì mà họ quyết định cấp Visa để ông sang Đức ngay lập tức? Đại sứ quán các nước khác phản ứng như thế nào sau khi ông báo tin?*

Nguyễn Tiến Trung: Thật ra, tôi có tham gia rất nhiều hoạt động chung với Đại sứ quán Đức từ nhiều năm qua. Ví dụ như có một lần là khoảng tháng 4/2023 thì tôi đã có hẹn một buổi ăn trưa với ông Đại sứ nước Đức, thì hôm đó là an ninh cũng biết và đã ngăn chặn.

Các đại sứ quán khác đều sẵn sàng giúp tôi và họ đều đang làm hồ sơ để cho tôi được đi tị nạn sớm, nhưng mà nước Đức làm xong sớm nhất cho nên tôi quyết định chọn đi Đức liền để đảm bảo an toàn.

Tôi vẫn chưa biết vì sao phía an ninh Việt Nam lần ra được chỗ ở của tôi ở Bangkok, cho nên tôi quyết định rời đi càng sớm càng tốt và nước Đức hoàn thành xong sớm nhất thủ tục cho tôi thì tôi đi thôi.

Cao Nguyên: *Bây giờ nghĩ lại, suốt hành trình từ khi rời Việt Nam qua đến Thái Lan và cho đến bây giờ khi đã đặt chân đến nước Đức rồi thì điều gì ông cho là khó khăn nhất?*

Nguyễn Tiến Trung: Tôi nghĩ khó khăn nhất là lúc mà tôi phải vượt biên từ Việt Nam sang Campuchia. Khi tôi bị bắt cóc vào thứ sáu thì vào thứ bảy tôi đã rời đi, đến chiều thứ bảy tôi đã đến được tỉnh ở biên giới.

Người lái taxi của tôi họ nhận được rất nhiều cuộc gọi từ tổng đài và phía tổng đài cũng đã biết rõ là chiếc taxi đó đang chở tôi. Tôi biết là đã bị lộ và an ninh đã lần ra được là chiếc taxi nào đang chở tôi, bởi vì tổng đài miêu tả rất rõ đặc điểm của tôi cho nên tôi biết rằng mình đã bị lộ. Tôi phải từ cái tỉnh biên giới đó quay ngược về lại Sài Gòn. Vào thứ bảy tôi đã thất bại, không thể rời Việt Nam được.

Cho đến hôm chủ nhật, tôi phải đi qua một con đường khác thì rất may mắn là đã thành công.

Việc tôi đã bị an ninh phát hiện ra và phải quay ngược lại Sài Gòn thì tôi thấy rằng sự việc của tôi rất nghiêm trọng, bởi vì chỉ có an ninh cấp bộ thì mới có quyền huy động an ninh ở nhiều tỉnh thành phối hợp để ngăn chặn tôi như vậy. Và tôi nghĩ tôi đã rất may mắn để mà tôi có thể thoát được.

Cao Nguyên: Trong suốt thời gian mà ông ở Thái Lan bị nạn thì gia đình của ông ở Việt Nam có bị chính quyền làm khó hoặc xét hỏi gì không?

Nguyễn Tiến Trung: Phía gia đình tôi thì an ninh họ có hỏi dò nhưng mà tất nhiên là gia đình tôi không có nói. Còn bạn bè của tôi thì rất đông người bị an ninh bắt cóc giữa đường để tra khảo hỏi về tung tích của tôi, cũng như ép họ phải tố cáo tôi. Sau khi ra khỏi đồn công an thì họ mới nhắn cho tôi nên tôi mới biết được chuyện đó.

Cao Nguyên: Ông có nhận định vì sao nhà nước Việt Nam quyết liệt truy đuổi ông vào thời điểm đó hay không?

Nguyễn Tiến Trung: Tôi nghĩ là có nhiều lý do. Cũng có thể là những hoạt động của tôi họ thấy là nguy hiểm, bởi vì tôi hỗ trợ rất nhiều các tổ chức xã hội dân sự ở trong nước và họ đánh giá các tổ chức xã hội dân sự đó là có đông người và có thực lực cho nên là họ quyết tâm là phải diệt tôi.

Cái thứ hai là do những bạn hoạt động giỏi tiếng Anh ở trong nước đã rời đi rồi, có thể nói tôi là người biết tiếng Anh còn sót lại ở Việt Nam giúp cho những người tù nhân lương tâm có thể lên tiếng, thì đó là một cái gai mà họ cần phải nhổ.

Chuyện thứ ba, tôi thấy có thể là do anh Trần Huỳnh Duy Thức sắp được ra tù. Theo dự kiến, anh ấy sẽ được ra tù vào năm 2025, cho nên tôi đoán là họ không muốn chúng tôi lại tập hợp lại với nhau và tiếp tục đấu tranh cho dân chủ ở Việt Nam cho nên họ phải ra tay diệt trừ trước.

Đó là tôi đoán thôi chứ còn lý do thực sự thì tôi cũng không thể biết được.

Cao Nguyên: Cảm xúc của ông thế nào khi gặp lại vợ con của mình?

Nguyễn Tiến Trung: Tôi đã gặp vợ con của mình từ bên Thái Lan. Tôi cũng đã đoán trước được là vợ con mình sẽ bị cấm xuất cảnh nhưng

mà rất may mắn là vợ tôi vẫn chưa bị cấm xuất cảnh cho nên vẫn đi được. Rất là vui mừng vì chúng tôi đã cùng nhau đi đến Đức từ Thái Lan.

Cao Nguyên: *Hiện nay, khi đã đến Đức rồi, cũng tạm gọi là được tự do và an toàn rồi thì liệu ông còn điều gì mà ông lo lắng băn khoăn trong lúc này hay không?*

Nguyễn Tiến Trung: Đương nhiên mình là một người hoạt động dân chủ thì mình có rất nhiều băn khoăn, lo lắng. Những người đồng đội của tôi vẫn còn ở trong nước thì không biết rằng họ sẽ như thế nào. Tôi mong rằng tất cả đồng đội anh em của tôi đều vẫn sẽ an toàn và tôi hi vọng rằng việc mà tôi rời đi sẽ giúp cho họ an toàn hơn bởi vì đã bị mất người đứng đầu vụ rồi.

Cao Nguyên: *Ông có dự tính gì trong tương lai?*

Nguyễn Tiến Trung: Trước mắt, tôi phải ổn định cuộc sống ở Đức, rồi phải đi học tiếng Đức để nhanh chóng hòa nhập được với cuộc sống ở đây.

Cái thứ hai là tôi vẫn tiếp tục theo đuổi lý tưởng của mình, đó là vấn đề về dân chủ nhân quyền cho Việt Nam; và tất nhiên là tôi phải làm dưới một hình thức khác và với một cái phương cách khác so với khi tôi đang ở trong nước.

Cao Nguyên: *Cảm ơn ông rất nhiều vì đã dành thời gian cho RFA. Chúc ông và gia đình nhiều sức khỏe sẽ sớm ổn định cuộc sống ở một đất nước mới.*

Ông Nguyễn Tiến Trung là một nhà đấu tranh cho dân chủ của Việt Nam trong suốt hơn chục năm qua. Ông tốt nghiệp cao học chuyên ngành Công nghệ thông tin Pháp.

Ông Trung từng bị bắt vào năm 2009 với cáo buộc “tuyên truyền chống phá Nhà nước”, theo điều 88 Bộ Luật Hình Sự năm 1999; Trong phiên tòa năm 2010, ông bị kết án bảy năm tù giam, cùng với những nhà hoạt động nổi bật khác như Trần Huỳnh Duy Thức, Lê Công Định và Lê Thăng Long.

Sau khi ra tù năm 2014, ông vẫn tiếp tục đấu tranh cho dân chủ bằng nhiều hình thức khác nhau, như viết các bài bình luận, báo cáo với quốc tế các vụ vi phạm nhân quyền của chính phủ Việt Nam...

Nguyễn Tiến Trung: Tôi âm thầm hoạt động vẫn bị chính quyền vây bắt

19/12/2023

VOA Tiếng Việt

Capture à partir de : [voatiengviet](https://www.voatiengviet.com)

Nhà hoạt động Nguyễn Tiến Trung và vợ tại thành phố Cologne, Đức, tháng 12/2023.

Nhà hoạt động, cựu tù nhân lương tâm Nguyễn Tiến Trung vừa cùng gia đình đến Đức tị nạn chính trị giờ đây chia sẻ với VOA về lý do ông phải rời Việt Nam và đối mặt với các hoạt động theo dõi của an ninh tại Thái Lan.

Từ khi ông đến Đức hôm 15/12 đến nay, các bộ ngoại giao của Thái Lan, Việt Nam và Đức vẫn chưa hồi đáp cho đề nghị bình luận của VOA.

VOA: Xin chào ông Nguyễn Tiến Trung. Ông có thể cho biết hành trình của ông từ Việt Nam và đến Đức diễn ra như thế nào không ạ?

Nguyễn Tiến Trung: Xin chào đài VOA. Ngày thứ Sáu 18/8/2023, buổi sáng hôm đó khi tôi ra khỏi nhà tôi đi mua đồ ăn sáng, tôi đi bộ thì có các nhân viên an ninh mặc thường phục chặn tôi lại và họ...muốn đưa tôi lên đồn công an. Tôi đã từ chối. Sau khi cự cãi một hồi thì có đông người nữa trong quán cafe đầu ngõ nhà tôi bật dậy muốn bắt tôi, thì tôi mới chạy ngược về nhà tôi. Rất là may mắn tôi chạy thoát được.

Bữa tối 18/8 tôi mới rời khỏi nhà tôi và tôi tìm cách đến Thái Lan, tìm đến trụ sở của cơ quan tị nạn LHQ để xin tị nạn trị. Rất là may mắn là sau gần 4 tháng, từ 18/8 đến ngày 14/12/2023, tôi đã đến được nước Đức để tị nạn chính trị.

VOA: Khi đến Đức thì ông có cảm xúc như thế nào?

Ông Trung: Cảm xúc của tôi về Đức là tôi thấy vui, vì cả gia đình tôi đã thoát đi được và an toàn ở Đức. Còn tôi cũng buồn là vì công việc của tôi về dân chủ hóa Việt Nam ở trong nước nó còn dang dở và còn nhiều anh em đồng đội của tôi còn ở trong nước. Và họ cũng có thể gặp nguy hiểm. Và việc rời đi của tôi cũng có thể gây buồn cho anh em... Thì đó là những cảm xúc lẫn lộn của tôi khi tôi mới đến Đức.

VOA: Ông có kể về sự kiện vào ngày 18/8, đây có phải là lần mới nhất và có phải là lần duy nhất ông bị chính quyền Việt Nam sách nhiễu kể từ khi ông ra khỏi nhà tù vào năm 2014 không?

Ông Trung: Không, từ khi ra khỏi nhà tù vào năm 2014, tôi đã bị quản chế đến tầm 2017. Trong 3 năm quản chế, lúc nào hàng tháng tôi vẫn phải lên phường làm việc, trả lời cái việc hỏi cung của an ninh. Trong thời gian từ 2014 đến lúc tôi phải rời khỏi Việt Nam, an ninh Việt Nam vẫn thỉnh thoảng đến nhà tôi sách nhiễu, hoặc là bắt bớ những người bạn bè của tôi lên đồn công an để hạch hỏi về tôi. Và những người đó họ cũng kể lại cho tôi. Hoặc là một số lần vào ban đêm họ muốn xông vào nhà tôi, họ đòi kiểm tra hộ khẩu... Đó những cái mà trong cái thời gian ở Việt Nam là tôi đã phải trải qua.

VOA: Sau khi ông hết bị quản chế thì họ có cho ông tự do đi lại và ông có được cấp hộ chiếu phổ thông?

Ông Trung: Trong thời gian tôi bị quản chế tôi không được đi đâu hết và muốn đi đâu thì phải xin phép. Thực ra là hết thời gian quản giới năm 2017, sau đó tôi vẫn không được cấp lại hộ chiếu.

Tuy nhiên, sau khi có một cái scandal là Trịnh Xuân Thanh bị chính quyền Việt Nam bắt cóc ở Berlin, thì tạo ra mối quan hệ sóng gió ngoại giao giữa Đức và Việt Nam.

Trong những điều kiện mà phía Đức nêu ra với Việt Nam để bình thường hóa quan hệ thì phải trả lại hộ chiếu cho một số những nhà hoạt động. Tôi rất là may mắn là đã được cấp lại hộ chiếu sau khi sự việc Trịnh Xuân Thanh nổ ra, nhờ vào sự can thiệp, vận động của chính phủ Đức.

VOA: Khi ông đã ra khỏi Việt Nam, ông nghĩ đến sẽ định cư đến quốc gia nào và vì sao Đức là nằm trong sự lựa chọn của ông?

Ông Trung: Thật ra khi tôi rời khỏi Việt Nam, điều quan trọng nhất đối với tôi phải rời nhanh chóng rời khỏi Thái Lan càng nhanh càng tốt. Cho nên tôi đã đăng ký xin tị nạn chính trị ở nhiều nước, nhưng mà nước Đức là nước giải quyết hồ sơ của tôi nhanh nhất cho nên tôi đi Đức. Lý do là đơn giản thôi.

VOA: Với quá trình mà ông xin visa nhanh như thế thì ông có thể chia sẻ kinh nghiệm để cho những nhà hoạt động khác hay là những người đang tìm quy chế tị nạn khác có thể có những thông tin cần thiết?

Ông Trung: Thật ra đây không phải là kinh nghiệm gì mà do phía Đức cũng những đại sứ quán của các nước dân chủ phương Tây ở Việt Nam là họ đều biết về quá trình hoạt động của tôi từ rất là lâu rồi.

Sau khi tôi ra tù năm 2014, tôi cũng đã hợp tác chặt chẽ với họ trong vấn đề báo cáo về tình trạng vi phạm dân quyền của chính quyền Cộng sản Việt Nam. Cho nên đó là một trong những lý do phía an ninh Việt Nam muốn tìm bắt tôi.

Vì có một cái quá khứ là làm việc chặt chẽ với các sứ quán, cho nên khi tôi có vấn đề về an ninh thì các sứ quán đều hết lòng giúp đỡ tôi. Lý do là như vậy, tôi không có kinh nghiệm gì trong vấn đề xin visa hay làm sao định cư nhanh được hết.

VOA: Tại Bangkok trong thời gian vài tháng như thế, trải nghiệm của ông là gì? Và những khó khăn đối với những nhà hoạt động và những người xin tị nạn? Ông có thể chia sẻ một đôi điều đối với bản thân ông và những người mà ông đã chứng kiến?

Ông Trung: Tôi có thể chia sẻ một câu chuyện liên quan đến bản thân tôi. Đó là tôi cũng bị phía an ninh Việt Nam dò ra tung tích ở Bangkok. Thế là trong lúc mà tôi đã đi ra một cái chợ, thì tôi thấy có một người đã đi theo tôi và họ liên tục nhìn vào điện thoại để kiểm tra xem đúng

là cái gương mặt của tôi trên Google Image hay không. Đó, cho nên là tôi phát hiện ra là tôi đã bị theo dõi.

Sau đó tôi phải nhanh chóng rời khỏi nơi cũ và tôi đến nơi ở mới an toàn hơn. Trước tình hình khẩn cấp như vậy thì phía sứ quán Đức đã nhanh chóng cấp visa khẩn cấp cho tôi. Tại vì họ không muốn lặp lại tình trạng như là anh Trương Duy Nhất và Thái Văn Đường đã bắt cóc ở Thái Lan và đem trở về Việt Nam.

Tôi chia sẻ một chuyện như vậy để mọi người thấy là tình hình ở Thái Lan không an toàn và các anh chị em có thể bị theo dõi và có thể bị bắt trở lại Việt Nam bất cứ lúc nào nếu như phía chính quyền Việt Nam muốn.

VOA: Khi đến Đức thì ông có gặp những trở ngại và có cần sự giúp đỡ ở phía Đức?

Ông Trung: Từ phía Thái Lan thì tôi đã được phía Đại sứ quán Đức ở Bangkok Thái Lan giúp đỡ rất là nhiều. Anh Maximilian, viên chức chính trị của Đại sứ quán Đức ở Thái Lan, đến tận sân bay để tiễn tôi lên máy bay. Lúc đó là đã là gần 0 giờ khuya.

Khi mà tôi đến Đức là có cảnh sát Đức dẫn đường cho đi xuống bằng đường riêng, để hồ sơ thủ tục cho nhanh vì tôi có con nhỏ. Tôi ấn tượng với nước Đức rất là tốt, và tôi rất cảm động.

Còn khi tôi được phân ở trong một cái khu gọi là trại tị nạn, gọi là trại tị nạn nhưng nó giống như một cái building. Nhà tôi được phân trong một cái phòng lớn, được cấp đầy đủ mọi nhu yếu phẩm hàng ngày.

Tôi thấy là nước Đức đối xử với người tị nạn rất là tốt. Đó là cái ấn tượng cực kỳ tốt của tôi về nước Đức.

VOA: Ông có thể chia sẻ kế hoạch tương lai của mình?

Ông Trung: Trước mắt tôi sẽ cố gắng học tiếng Đức và hòa nhập với đời sống Đức càng nhanh càng tốt, cũng như kiếm công việc làm.

Tôi cũng mong muốn kiếm được việc làm trong những tổ chức phi chính phủ (NGO), hoạt động trong lĩnh vực nhân quyền quốc tế, để tôi có thêm kinh nghiệm trong lĩnh vực này.

Và đương nhiên một lý do tôi chọn thành phố Cologne của Đức là tại vì Cologne gần với Pháp, Bỉ, Hà Lan...thì tôi có thể đi qua Brussels là

trung tâm của Châu Âu rất là dễ dàng, cũng như đến Strasbourg ở Pháp, trụ sở của EU rất là dễ dàng.

Tôi sẽ tiếp tục công việc hoạt động dân chủ hóa Việt Nam. Đó là lý do tại sao tôi chọn thành phố Cologne của Đức. Đó là những kế hoạch tôi sắp tới và tôi sẽ tiếp tục công việc dân chủ hóa Việt Nam cũng như là bảo vệ nhân quyền, những việc mà tôi đã làm bao nhiêu năm nay rồi.

VOA: Ông lưu tâm đến vấn đề gì nhất khi nói đến tiến trình dân chủ hóa và hoạt động nhân quyền tại Việt Nam?

Ông Trung: Trong năm 2023, cũng như các năm trước, chính quyền Việt Nam đàn áp rất khốc liệt. Kể cả tôi, là một người hoạt động rất âm thầm và cũng không có làm gì quá đáng cả, nhưng chính quyền Việt Nam vẫn kiên quyết bắt tôi, thậm chí họ bắt cóc những người bạn của tôi và buộc những người bạn của tôi viết đơn tố cáo tôi là tôi “dụ dỗ lôi kéo” họ tham gia vào công cuộc đấu tranh cho dân chủ Việt Nam

Tình hình rất tệ và các phía tổ chức xã hội dân sự không dính dáng gì đến chính trị cũng vậy. Mọi người cũng biết những nhà hoạt động môi trường như là chị Nguyễn Thị Khanh, anh Đặng Đình Bách, anh Mai Phan Lợi vẫn bị bắt.

Cho nên là tôi thấy tình hình rất khó khăn. Và sắp tới tôi cũng chưa thấy có cái gì sáng sủa hơn.

Cho nên tôi nghĩ là thời điểm này tốt nhất là tôi nên ra ngoài để có thể học thêm kiến thức, kinh nghiệm để sau này có thể trở về mình đóng góp cho nước tốt hơn.

VOA: Một số người nhận định rằng phong trào dân chủ, nhân quyền tại Việt Nam đang ở một cái hình thái gọi là thoái trào. Ông có đồng ý với nhận định như thế không?

Ông Trung: Đúng như vậy. Tôi đồng ý với những nhận định như vậy ạ. Cho nên tôi mong các nhà hoạt động trong nước phải bình tĩnh và giữ mình để qua được cái giai đoạn này, chứ không nên đương đầu hay đối đầu với nhà cầm quyền.

VOA: Xin cảm ơn ông Nguyễn Tiến Trung.

[Vài lời tri ân tới anh em tù hình sự trại tạm giam Hoà Lò](#)

Capture à partir de : [baotienngdan](#)

[Lê Anh Hùng](#)

6-12-2023

Ngày 10/5/2022, Cơ quan An ninh Điều tra CA Hà Nội phục hồi điều tra vụ án và chuyển tôi từ Viện Pháp y Tâm thần Trung ương (Thường Tín, Hà Nội) về trại tạm giam Hoả Lò. Ban đầu, khi mới đến Hoả Lò, người nhà đóng cho tôi ba triệu đồng tiền lưu ký. Hàng tuần tôi mua thức ăn từ sổ lưu ký. Tôi nhờ Điều tra viên/Trung tá Nguyễn Thế Thanh báo với gia đình tôi là khi nào hết tiền trong sổ lưu ký thì tôi sẽ nhắn về để người nhà đến trại đóng tiền.

Gần cuối tháng 8/2022, sổ lưu ký của tôi gần hết tiền. Thời gian này, trung tá Nguyễn Thế Thanh không còn làm việc với tôi nữa, nên tôi không thể nhờ anh ta nhắn giúp gia đình. Tôi bèn nhờ hai quản giáo phụ trách buồng báo với gia đình nhưng cả hai đều từ chối, viện lý do là không được phép. Trong khi đó, quản giáo trại Hoả Lò lại cấm tù hình sự nói chuyện với tôi nên anh em tù hình sự không dám báo tin ra ngoài cho tôi.

Từ cuối tháng 8/2022, tôi không còn một đồng tiền lưu ký nào, và phải dựa hoàn toàn vào thức ăn do trại cung cấp. Theo chế độ, cứ ba ngày thì tù nhân được trại cung cấp một bữa thịt lợn, ngoài ra bữa ăn hàng ngày chỉ có cơm và rau. Rau thịt nhà tù thế nào thì hẳn không cần miêu tả bởi ai cũng có thể hình dung ra. Vì thế, suốt gần bốn tháng kể từ cuối tháng 8/2022 cho đến lúc tôi chuyển về trại giam Nam Hà vào ngày 22/12/2022, tôi đã phải nếm trải một cuộc sống thực sự gian khó (Đó là một trong những lý do khiến tôi quyết định rút đơn kháng cáo, để được sớm chuyển đi trại lớn).

May thay, nhiều anh em tù hình sự hiểu được câu chuyện của tôi. Họ chia sẻ với tình cảnh của tôi và đã giúp đỡ tôi một cách đầy nghĩa khí, hào hiệp. Có những người không dư dật gì nhưng vẫn san sẻ với tôi, người cho tấm chăn, người cho manh áo. Họ là những người bị coi là nằm dưới đáy xã hội, nhưng họ đã khiến tôi thực sự cảm động bởi hai chữ tình người ngay ở nơi vốn đầy rẫy bất công, oan trái cũng như những điều chướng tai gai mắt trong không gian thu nhỏ của một xã hội ngày càng rối ren, suy đồi.

Khi tôi chuyển về Trại giam Nam Hà, sức khỏe tôi xấu đến mức anh em đồng đội nhận không ra. Dù vậy, nếu không có sự giúp đỡ của các anh em tù hình sự tại trại tạm giam Hoả Lò, tình cảnh tôi chắc chắn là còn thê thảm hơn nhiều. Lúc mới đến trại giam Nam Hà, gia đình tôi chưa biết tin nên chưa đến thăm nuôi. Các anh em ở đó đã giúp đỡ tôi

rất nhiều, đặc biệt là từ nguồn quỹ do cựu TNLT [Ho Duc Hoa](#) gửi vào để hỗ trợ những anh em gặp hoàn cảnh khó khăn.

P/S. Khi được trả tự do, tôi mới biết là ngoài một lần đến gửi quà vào ngày 15/6/2022 (mà tôi nhận được), người nhà tôi còn đến thăm nuôi tôi một lần nữa để gửi tiền và quà cho tôi, chỉ ít hôm sau khi biết tin tôi bị xử 5 năm tù trong một phiên toà lén lút vào ngày 30/8/2022, nhưng trại tạm giam Hoả Lò đã không nhận, lấy lý do là không biết tôi đang ở đâu. ß

Các nền tảng xuyên biên giới đáp ứng hơn 90% yêu cầu chặn, gỡ tài khoản, kênh của Việt Nam

RFA

25-11-2023

Capture à partir de : [RFA](#)

AFP

Các nền tảng mạng xã hội xuyên biên giới từ năm 2020 đến nay đã thực hiện trên 90% các yêu cầu của Việt Nam về việc chặn, gỡ tài khoản, kênh.

Bộ Thông tin- Truyền thông (TT-TT) Việt Nam thông báo như vừa nêu ngày 24/11 tại Hội nghị tập huấn về công tác nghiệp vụ thông tin, tuyên truyền năm 2023 diễn ra ở Quảng Ninh.

Đại diện Bộ TT-TT, ông Hoàng Anh Văn thuộc Cục Phát thanh Truyền hình và Thông tin Điện tử, lặp lại rằng “các nền tảng xuyên biên giới là nơi phát tán nhiều nhất thông tin xấu độc, chống phá đảng, Nhà nước.”

Phía chức năng Việt Nam đã buộc các nền tảng xuyên biên giới gỡ bỏ những thông tin mà Hà Nội cho là “xấu độc, sai lệch, tiêu cực, gây ảnh hưởng xấu đến xã hội”.

Thống kê của Bộ TT-TT đưa ra tại hội nghị vừa nêu cho thấy từ năm 2018 đến nay, Facebook phải gỡ bỏ gần 15.700 bài viết bị cho “xuyên tạc”, 48 nhóm bị cho “ảnh hưởng đến trẻ em, tin giả, thông tin xuyên tạc”, 353 tài khoản bị cho “giả mạo, tin giả, tin xuyên tạc”; YouTube phải gỡ bỏ 2.000 quảng cáo bị cho “vi phạm về thuốc, thực phẩm chức năng khám chữa bệnh”, hơn 83.000 quảng cáo vi phạm, gỡ 33 kênh; TikTok phải gỡ hơn 1900 link, 149 tài khoản và chặn hơn 3500 video...

[Giọt máu ngoài sân](#)

Capture à partir de :[baotienqdan](#)

[Nguyễn Anh Tuấn](#)

21-6-2023

1. 350.org
2. 350Hawaii
3. 350 Silicon Valley
4. Accelerate Neighborhood Climate Action
5. Agency for Turkana Development Initiatives
6. Amnesty International
7. Animals Are Sentient Beings, Inc.
8. Article 19
9. Asia Democracy Network
10. Asian NGO Coalition
11. Asia Pacific Network of Environmental Defenders
12. Center for Energy, Ecology and Development
13. Center for Environmental Concerns - Philippines Inc.
14. Center for Human Rights and Environment
15. CIVICUS: World Alliance for Citizen Participation
16. Climate Rights International
17. EarthRights International
18. Environmental Defender Law Center
19. Extinction Rebellion Phoenix
20. FIDH - International Federation for Human Rights
21. Fortify Rights
22. FORUM-ASIA
23. Freedom House
24. Friends of the Earth Japan
25. Friends of the Earth US
26. Front Line Defenders
27. Global Network of Movement Lawyers at Movement Law Lab
28. Global Witness
29. Grassroots Foundation (Germany)
30. Greenpeace UK
31. Human Rights Foundation
32. Human Rights Watch
33. International Accountability Project
34. International Commission of Jurists
35. International Rivers
36. International Service for Human Rights
37. Mano River Union Civil Society Natural Resources Rights and Governance Platform
38. Manushya Foundation
39. Market Forces
40. Mekong Watch
41. Mighty Earth
42. North American Climate Conservation and Environment
43. NotIMore
44. Nuclear Energy Information Service
45. Oil Change International
46. Pakistan Fisherfolk Forum
47. Peace Action WI
48. PowerShift e.V.
49. Protect Our Water, Heritage, Rights
50. Protection International
51. Reclaim Finance
52. Recourse
53. Rivers & Mountains GreenFaith Circle
54. Sierra Leone Land Alliance
55. Sisters of St. Dominic of Blauvelt, New York
56. Social Eco Education
57. Terra Advocati
58. The 88 Project
59. Third Act
60. Trend Asia
61. Turtle Island Restoration Network
62. Unite North Metro Denver
63. Urgewald
64. Vietnamese Advocates for Changes
65. Vietnam Committee on Human Rights

65 hội đoàn dân sự hàng đầu khu vực và quốc tế như trong hình trên, vừa cùng gửi thư đến cựu Tổng thống Obama thúc giục ông kêu gọi chính quyền Việt Nam trả tự do cho nhà hoạt động môi trường Hoàng Thị Minh Hồng. Có người sẽ nói đương kiêm tổng thống lên tiếng còn chưa ăn thua, hưởng gì cựu tổng thống. Nhưng không phải vậy, lên tiếng trước hết là để tỏ bày một thái độ, để những ai đứng sau quyết định bắt bớ thấy được hành vi độc đoán chuyên quyền của họ hoàn toàn không có chỗ trong thế giới văn minh và chỉ đang đẩy họ về phần sai trái của lịch sử.

Nhân đây, mời mọi người đọc bài viết mới của tôi về xu hướng bóp nghẹt không gian dân sự Việt Nam, khởi đi từ lúc Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng thu tóm toàn bộ quyền lực và mưu toan đưa đất nước quay lại vũng lầy của chuyên chính vô sản. Bài viết dành tặng cho những anh chị từ các tổ chức bất vụ lợi, đã lao tâm khổ tứ hàng chục năm qua vì màu xanh của núi rừng biển cả, vì công bình hòa ái cho xã hội, và vì phẩm giá của vô số những phận người yếu thế trong xã hội Việt Nam. Không một xã hội nào có thể vững vàng tiến bộ nếu thiếu các anh chị.

GIỌT MÁU NGOÀI SÂN

“Giọt máu ném ra ngoài sân

Thì em trong số vô phần” – Trầm Tử Thiêng

MỘT LÁT CẮT

Xã hội dân sự là một khái niệm mà ngữ nghĩa đã có nhiều thay đổi theo thời gian. Quan niệm được chấp nhận rộng rãi ngày nay cho rằng xã hội dân sự là trụ cột thứ ba, bên cạnh nhà nước và thị trường, làm thành một thứ “kiềng ba chân” giữ cho xã hội phát triển bền vững [1]. Xã hội dân sự còn là không gian nằm giữa cá nhân và nhà nước, làm cầu nối cho tương tác khi thì hòa ái, lúc thì căng thẳng giữa đôi bên.

Bộ phận mang tính tổ chức nhất của xã hội dân sự có lẽ là các tổ chức phi chính phủ, ngày nay hiện diện khắp nơi, ở mọi cấp độ, từ địa phương tới toàn cầu, với nguồn lực nhân sự, tổ chức, kết nối, và tài chính dồi dào. Bộ phận tự phát nhất hẳn là các hội đoàn không hề xa lạ với chúng ta, nào là hội đồng hương, đồng niên, đồng ngũ, nào là hội chơi cây, chơi cá, chơi chim, đáp ứng đủ mọi loại nhu cầu kết nối của các cá nhân trong xã hội.

Ở ý nghĩa chính trị tích cực nhất, xã hội dân sự được kỳ vọng như một vòng cương tỏa của quần chúng đối với quyền lực chính trị (nhà nước) và quyền lực kinh tế (thị trường), giữ chúng khỏi sự hư hỏng được thúc đẩy bởi cám dỗ quyền – tiền. Ở dạng thức tiêu cực nhất, xã hội dân sự bảo vệ cho chính những thế lực quyền – tiền này, khi thì dưới hình thức những đoàn thể hưởng lương và phụng sự chính quyền, lúc thì trong bộ dạng những nhóm lợi ích, nhóm áp lực tìm cách tối đa hóa lợi nhuận cho doanh chủ.

Lắm khuôn mặt, nhiều hình hài, xã hội dân sự sinh ra và phát triển một cách tự nhiên trong lòng xã hội dân chủ-thị trường, bởi lẽ kinh tế thị trường ban cấp cho mỗi cá nhân các nguồn lực cần thiết cho sự kết nối, trong khi nền chính trị dân chủ tôn trọng quyền kết nối đó của các cá nhân [2].

PHÔI THAI

Trong giai đoạn mà chúng ta gọi là thời bao cấp ở Việt Nam – con lai của kinh tế kế hoạch hóa và chính trị chuyên chính vô sản, xã hội dân sự theo nghĩa hiện đại không tồn tại, hoặc nếu có thì yếu ớt và què quặt. Chế độ cộng sản điển hình chủ trương nguyên tử hóa mọi cá nhân, chặt hết dây liên kết giữa họ với nhau, chỉ giữ lại sợi dây giữa mỗi cá nhân với Đảng qua những hóa thân của nó như chính quyền, xí nghiệp quốc doanh, hợp tác xã, đoàn thể quần chúng. Nền kinh tế cộng sản phi thị trường tước hết mọi nguồn lực cần thiết để cá nhân kết nối với nhau, nền chính trị cộng sản phi dân chủ thì đơn giản là không cho phép họ làm vậy.

Chỉ khi Việt Nam tiến hành công cuộc Đổi Mới, mà về bản chất là thử nghiệm kinh tế thị trường một phần, xã hội dân sự mới nhen nhóm xuất hiện. Theo đà mở rộng của kinh tế thị trường, người Việt ngày càng có nhiều nguồn lực và phương tiện để thỏa mãn nhu cầu kết nối hội đoàn của mình. Cơ man các nhóm hội sinh sôi nảy nở, từ các nhóm sở thích chia sẻ tiêu khiển cá nhân, đến các hội mưu cầu lý tưởng xã hội.

Đó là từ bên trong.

Còn từ bên ngoài, kinh tế thị trường đòi hỏi mở cửa đất nước với thế giới. Vốn đầu tư ngoại quốc đi liền với các dự án hợp tác phát triển mà nhiều trong số đó được điều phối bởi các tổ chức phi chính phủ (NGO) – không thuộc về chính phủ nhưng lại phục vụ lợi ích công. Chính

quyền và người dân Việt Nam bắt đầu làm quen với sự hiện diện và vai trò các tổ chức này. Họ có mặt ở vùng sâu vùng xa, biên giới, hải đảo, giúp xóa đói giảm nghèo, cung cấp nước sạch, phòng chống bệnh tật, hỗ trợ sinh kế cho người nghèo, bảo bọc người khuyết tật – tất cả những việc thuộc trách nhiệm chính quyền nhưng chính quyền lại không đảm đương nổi vì thiếu nguồn lực. Theo thời gian, các tổ chức phi chính phủ này để lại mạng lưới những chi nhánh bản địa cùng các tổ chức phi chính phủ nội địa vốn là đối tác dự án của họ.

Bối cảnh kinh tế chính trị tương đối thuận lợi giai đoạn đầu Đổi Mới tình cờ đã lót ổ cho đũa con xã hội dân sự thai nghén trên mảnh đất Việt Nam xa lạ.

ĐƯA CON NGOÀI GIÁ THÚ

Tuy nhiên, đây lại là một đũa con ngoài giá thú.

Công cuộc Đổi Mới chỉ là một cuộc thử nghiệm lai ghép kinh tế thị trường vào nền chính trị cộng sản nhằm đối phó với cuộc khủng hoảng kinh tế-xã hội toàn diện tích tụ từ hàng chục năm áp dụng mô hình kinh tế kế hoạch hóa nối dài từ thời chiến đến hậu chiến [3].

Vì mang tính đối phó, Đổi Mới rất có thể chỉ là một thay đổi chiến thuật, chừng nào mà những cải tổ kinh tế theo hướng thị trường không theo sau bởi cải cách chính trị theo hướng dân chủ.

Công bằng mà nói, nền chính trị Việt Nam kể từ Đổi Mới đã bớt đi phần nào tính độc đoán đảng trị của mô hình chuyên chính vô sản thời bao cấp. Kinh tế thị trường đòi hỏi những chỉnh sửa trong cách quản trị xã hội. Đảng rút bớt khỏi một số địa hạt của đời sống, luật pháp thay cho nghị quyết làm nền tảng cho xã hội vận hành, người dân được đi lại, gặp gỡ, tương tác với nhau dễ dàng hơn thay vì lúc nào cũng xin phép như trước đó.

Theo đà mở mang của kinh tế thị trường, đã có lúc, trên khắp các diễn đàn, những người có đầu óc cải cách trong và ngoài chính quyền đã đồng thanh tương ứng kêu gọi nhà nước quay về với đúng chức trách của mình, đừng làm thay thị trường và xã hội [dân sự]. Những lời kêu gọi này được cổ vũ nồng nhiệt bởi các nhà tài trợ quốc tế và các viện nghiên cứu như một cách để lan tỏa mô hình Quản trị Công Tốt (Good Governance) vốn rất thịnh hành bấy giờ [4].

“Đã đến lúc thừa nhận xã hội dân sự”, lời phát biểu không thể ngắn gọn hơn, đến từ một người không thể phù hợp hơn – Trương Đình Tuyển, vốn có công đầu đưa Việt Nam vào Tổ chức Thương mại Thế giới (WTO) khi còn là Bộ trưởng Thương mại, và cũng vì thế hiểu rõ những nhọc nhằn và yêu cầu của quá trình chuyển đổi nền kinh tế Việt Nam từ kế hoạch hóa sang thị trường [5].

Lời phát biểu nhận được nhiều tiếng vỗ tay tán thưởng trong một diễn đàn về cải cách thể chế năm 2014. Một năm sau đó, Hiệp định Bên lề giữa Việt Nam và Hoa Kỳ trong khuôn khổ TPP, trong đó Việt Nam cam kết sẽ cho phép thành lập nghiệp đoàn độc lập theo tiêu chuẩn của ILO không kèm bất kỳ hạn chế nào [6], đã làm nức lòng những ai hi vọng vào một bước tiến mới của xã hội dân sự Việt Nam, khi mà ở đa số quốc gia, nghiệp đoàn luôn là bộ phận vững mạnh và có tổ chức bậc nhất của xã hội dân sự.

Xã hội dân sự Việt Nam đã có khoảng thời gian tràn đầy hi vọng như vậy.

RUỘNG BỎ

Tuy nhiên không phải ai trong hệ thống cũng chia sẻ quan điểm này, nhất là những nhà lý luận cộng sản coi trọng ý thức hệ.

Vì Đổi Mới là một thử nghiệm mang tính đối phó, giới tinh hoa chính trị cầm quyền Việt Nam quả thật đã chưa có sự chuẩn bị về mặt lý luận cho cả kinh tế thị trường lẫn những thay đổi xã hội to lớn kéo theo sau.

Thời gian đầu, Đảng đã chứng kiến sự sinh sôi nảy nở của các hội đoàn nội sinh với nhiều hồ nghi nhưng ít hành động. Các tổ chức phi chính phủ quốc tế và các đối tác địa phương của họ thậm chí đã từng được Đảng chào đón bằng một thái độ thực dụng nhằm giúp giải quyết những vấn nạn kinh tế – xã hội của các nhóm yếu thế và những vùng khó khăn mà chính quyền với nguồn lực hạn chế khó lòng giải quyết nổi.

Sau thời gian lúng túng ban đầu, giới lý luận cũng đã bắt đầu tìm ra cách gọi tên và mô tả những thay đổi đến từ cuộc thử nghiệm Đổi Mới của Đảng. Kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa và nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa, dù đi kèm những diễn giải thiếu tường minh, song vẫn được trưng ra trước công chúng để chứng tỏ cuộc dò đá qua sông của Đảng ít nhiều cũng được dẫn đường bằng lý luận.

Và trong cơn cao hứng của mình, các nhà lý luận của Đảng cũng đã không ngần ngại giới thiệu đến công chúng phiên bản xã hội dân sự của họ: xã hội dân sự định hướng xã hội chủ nghĩa [7].

Tuy nhiên, hướng phát triển lý luận này chưa kịp giới thiệu bất kỳ những kết quả sáng giá nào thì giới cầm quyền chính trị đã có lựa chọn đơn giản hơn nhiều.

Đại hội Đảng Toàn quốc lần thứ XII năm 2016 chứng kiến sự thắng thế của Tổng Bí thư Nguyễn Phú Trọng trước đối thủ lúc đó là Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng, mở ra một giai đoạn mà những quan điểm thực dụng kinh tế phải nhường chỗ cho những ưu tiên ý thức hệ.

Chỉ 10 tháng sau Đại Hội, Trung ương Đảng dưới sự chỉ đạo của ông Trọng đã ban hành Nghị Quyết TW 4, lần đầu tiên coi việc ủng hộ xã hội dân sự là một biểu hiện tự diễn biến, tự chuyển hóa trong nội bộ [8]. Một năm sau đó, Bộ Chính trị ban hành Quy Định 102 về kỷ luật đảng viên, nói rõ đảng viên cổ xúy xã hội dân sự thì sẽ bị khai trừ [9].

Những năm sau đó ắt hẳn là khoảng thời gian đáng quên nhất với xã hội dân sự còn non trẻ của Việt Nam.

Hàng chục hội đoàn hoạt động về các quyền dân sự và chính trị, phôi thai từ những cao trào biểu tình chống Trung Quốc và bảo vệ môi trường, đã nhanh chóng bị đàn áp và vô hiệu hóa, kéo theo hàng trăm nhà hoạt động bị bắt bớ và giam cầm.

Trên địa hạt pháp lý, những đạo luật được hứa hẹn tạo thành khuôn khổ pháp lý cho xã hội dân sự như Luật về Hội, Luật Biểu tình bị gác lại vô thời hạn, trong khi những đạo luật kiềm kẹp các quyền tự do dân sự như Luật An ninh mạng thì nhanh chóng được ban hành.

Thái độ thù địch xã hội dân sự của Đảng không chỉ dừng lại ở các nhóm không đăng ký và những nhà hoạt động đối kháng mà đã nhanh chóng nhắm tới các tổ chức phi chính phủ có đăng ký và những người lãnh đạo nhiều ảnh hưởng của khu vực này.

Bắt đầu bằng những hạn chế và sách nhiễu đơn lẻ nhắm vào một số tổ chức phi chính phủ nổi bật, cuộc đàn áp nhanh chóng trở nên có tính hệ thống khi chính quyền dành sự chú ý vào điểm dễ tổn thương bậc nhất của các NGO: nguồn tiền.

Nghị định 80 được Chính phủ ban hành năm 2020 lần đầu tiên đặt ngoài vòng pháp luật bất kỳ khoản tài trợ nào từ nước ngoài mà không

được chính quyền phê duyệt [10]. Ngôn ngữ của Nghị định cũng cho thấy Bộ Công an từ đây sẽ đóng vai trò tối quan trọng trong việc thẩm định, phê duyệt và giám sát việc sử dụng các khoản tài trợ nước ngoài của các tổ chức phi chính phủ, thay vì Bộ Nội vụ và các cơ quan chủ quản như trước đây.

Dường như để các bên không nghi ngờ gì nữa về ý định của mình, chính quyền đã hành động rất nhanh. Một năm sau khi Nghị định 80 được ban hành, chính quyền bắt giữ Mai Phan Lợi và Đặng Đình Bách với cáo buộc trốn thuế lần lượt của MEC và LPSD, hai trong số những NGO được biết đến nhiều nhất ở Việt Nam. Vài tháng sau, chính quyền bắt giữ Nguyễn Thị Khanh, Khôi nguyên giải môi trường quốc tế danh giá Goldman và là người sáng lập NGO môi trường nổi danh GreenID, cùng với cáo buộc trốn thuế nhưng lần này lại là trốn thuế thu nhập cá nhân.

Việc bắt giữ và giam cầm những lãnh đạo nhiều ảnh hưởng nhất của các NGO Việt Nam thực sự đã gửi đi thông điệp lạnh sống lưng tới các NGO còn lại. Để không trở thành nạn nhân tiếp theo, một số NGO đã tuyên bố thu hẹp hoặc ngừng hoạt động, thậm chí giải thể, nhiều lãnh đạo NGO tìm cách rút lui hoặc thậm chí rời khỏi Việt Nam.

KHAI TỬ?

Quy mô và cường độ của cuộc đàn áp xã hội dân sự vừa qua có thể khiến một số người bất ngờ, nhất là những ai đã trải qua giai đoạn tương đối dễ chịu cho xã hội dân sự từ 2015 trở về trước. Tuy nhiên nếu theo dõi sát sao tình hình Trung Quốc và đồng ý với quan điểm rằng các mô thức quản lý xã hội ở Việt Nam thường được du nhập từ nước này với độ trễ vài năm, người ta có thể không còn bất ngờ nữa.

Thật vậy, chỉ một năm sau khi nhậm chức Tổng Bí thư kiêm Chủ tịch nước, Tập Cận Bình đã cho thành lập Ủy ban An ninh Quốc gia (National Security Commission) vào năm 2014. Ủy ban do chính ông chủ trì và đóng vai trò điều phối nỗ lực toàn quốc trấn áp xã hội dân sự. Chỉ trong vòng hai năm sau khi thành lập, Ủy ban đã mở một cao trào đàn áp xã hội dân sự, sách nhiễu, hành hung, bắt bớ và giam cầm hàng trăm nhà hoạt động và luật sư nhân quyền, đồng thời cầm trịch việc soạn thảo hàng loạt đạo luật an ninh chế độ, bao gồm Luật Phản gián 2014; Luật Chống khủng bố và Luật An ninh quốc gia 2015; Luật An ninh mạng, Luật Từ thiện 2016; và Luật NGO ngoại quốc 2017 [11].

Ít lâu sau, vào năm 2018, Việt Nam cũng đã ban hành phiên bản Luật An ninh mạng của mình với rất ít khác biệt so với Trung Quốc [12]. Nghị định 80 kể trên của Việt Nam cũng giống đến khó tin so với Luật NGO ngoại quốc của Trung Quốc, nhất là ở điều khoản ghi nhận quyền thống soái của Bộ Công an, thay vì Bộ Nội vụ và cơ quan chuyên môn chủ quản trong cơ chế song trùng quản lý kiểu cũ, trong toàn bộ quy trình thẩm định, phê duyệt, và giám sát việc sử dụng các khoản tài trợ nước ngoài [13].

Sự tương đồng này thực ra cũng không có gì là ngạc nhiên khi mà ngay cả cuộc thử nghiệm mang tên Đổi Mới ở Việt Nam (1986) cũng mô phỏng công cuộc Cải cách và Mở cửa của Trung Quốc (1978) với độ trễ khoảng 10 năm [14].

Ngày nay có nhiều lý do để tin rằng tốc độ du nhập những chiến lược và chiến thuật quản trị xã hội từ Trung Quốc sang Việt Nam sẽ nhanh hơn. Và với việc lần đầu tiên Tuyên bố Chung Việt Nam – Trung Quốc khẳng định hai nước sẽ hợp tác cùng nhau “chống diễn biến hòa bình, chống cách mạng màu”, và phản đối “chính trị hóa vấn đề nhân quyền” trong khuôn khổ chuyến thăm lịch sử của Nguyễn Phú Trọng đến Trung Quốc tháng 11 năm 2022 [15], xã hội dân sự Việt Nam không nên kỳ vọng gì ngoài một tương lai mịt mù đang lấp ló đằng xa.

Mà thật ra cũng không còn xa nữa.

Chú thích:

[1] JU, R. (2004). Civil society from a historical perspective. *European Review*, 12(1), 65-79.

[2] McLaverty, P. (2002). Civil society and democracy. *Contemporary Politics*, 8(4), 303-318.

[3] Beresford, M. (2008). Doi Moi in review: The challenges of building market socialism in Vietnam. *Journal of contemporary Asia*, 38(2), 221-243.

[4] Nanda, V. P. (2006). The “good governance” concept revisited. *The ANNALS of the American academy of political and social science*, 603(1), 269-283.

[5] <https://vneconomy.vn/da-den-luc-thua-nhan-xa-hoi-dan-su.htm>

[6]

<https://ustr.gov/sites/default/files/TPP-Final-Text-Labour-US-VN-Plan-for-Enhancement-of-Trade-and-Labour-Relations.pdf>

[7]

<https://tapchicongsan.org.vn/web/guest/thong-tin-ly-luan/-/2018/5945/vi-tri-cam-quye-n-va-vai-tro-lanh-dao-cua-dang-cong-san-viet-nam-trong-dieu-kien-moi.aspx>

<https://thuvienphapluat.vn/van-ban/Linh-vuc-khac/Quy-dinh-928-QD-TTg-phe-duyet-De-an-Nghien-cuu-khoa-hoc-xa-hoi-tong-ket-thuc-tien-xay-dung-luan-cu-khoa-hoc-c-ong-nghiep-hoa-hien-dai-hoa-dat-nuoc-57872.aspx>

[8]

<https://tulieuvankien.dangcongsan.vn/van-kien-tu-lieu-ve-dang/hoi-nghi-bch-trung-uong/khoa-xii/nghi-quyet-so-04nq-tw-ngay-30102016-hoi-nghi-lan-thu-tu-ban-chap-hanh-trung-uong-dang-khoa-xii-ve-tang-cuong-xay-dung-chinh-550>

[9]

<https://thuvienphapluat.vn/van-ban/Bo-may-hanh-chinh/Quy-dinh-102-QD-TW-2017-xu-ly-ky-luat-dang-vien-vi-pham-368751.aspx>

[10]

<https://thuvienphapluat.vn/van-ban/Dau-tu/Nghi-dinh-80-2020-ND-CP-quan-ly-su-dung-g-vien-tro-khong-hoan-lai-co-quan-nuoc-ngoai-danh-cho-Viet-Nam-447029.aspx>

[11] <https://epress.lib.uts.edu.au/journals/index.php/mcs/article/view/5601/6272>

[12] <https://luatkhoa.org/2017/11/du-luat-ninh-mang-hang-viet-nam-made-china/>

[13] <https://epress.lib.uts.edu.au/journals/index.php/mcs/article/view/5601/6272>

[14]

https://www.ssoar.info/ssoar/bitstream/handle/document/36874/ssoar-2008-dosch_et_al-The_impact_of_China_on.pdf

[15] <https://www.bbc.com/vietnamese/vietnam-63495233>

